

[திரு. கே. அன்பழகன்] [1987 ஏப்ரல் 9]

மாவட்ட வன அலுவலர் தெரிவித்துள்ளார். தகவல் வரவில்லை, கோரிக்கை இந்தத் துறைக்கு வரவில்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல் காப்புக்காடு வழியாகத்தான் அந்தக் கிராமங்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து தர முடியும் என்று பெரம்முடி மின் வாரிய அதிகாரி தெரிவித்திருப்பதால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அந்த மலைவாழ் கிராமங்களுக்கு மின்வசதி கொடுக்க சம்பந்தப்பட்ட மின் வாரிய, வனத்துறை அதிகாரிகள் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவிடுவாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் கொடுத்த தகவலின் பேரில் மின் வாரியத்தோடு தொடர்பு கொண்டு ஏற்கெனவே வனத்துறைக்கு எழுதப்பட்டிருந்தால் அதை மைய அரசுக்கு எழுதி விரைவில் மின் கம்பி எடுத்துச் செல்ல அனுமதி வழங்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்படும்.

4. வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88, வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி.)
கோரிக்கை எண் 35—நுகர்பொருள் வழங்கல்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 1,54,56,05,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட னெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,54,56,05,000 இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1987 ஏப்ரல் 9]

திரு. கோ. வீரய்யன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, கிராமப்புறங்களில் நடத்தப்பட்டு வரும் பகுதி நேர கடைகளை முழு நேரக் கடைகளாக மாற்றி அத்தியாவசியப் பொருட்கள் அனைத்தும் வழங்குவதற்கு—அதில் பணிபுரியும் ஊழியர்களை முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்றுவது சம்பந்தமான அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,54,56,05,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. சி. பழனிமுத்து : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நியாய விலைக் கடைகளில் பல கிராமங்களில் உள்ள பொது மக்களுக்குக் குடும்ப காட்டுகள் இல்லாமலிருப்பதைப் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,54,56,05,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

திரு. எஸ். என். இராமசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சாத்தான்குளம் தாலுக்கா, திருச்செந்தூர் தாலுக்கா ஆகியவை வறட்சியினால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால், நியாய விலைக் கடைகள் மூலம் கொடுக்கப்படும் உணவுப் பொருள் அளவை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியதன் அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன் :

“மானியக் கோரிக்கை எண் 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 1,54,56,05,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்.”

[1987 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் ஆற்ற வேண்டிய உரையை** நூல் வடிவில் அச்சடித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கியுள்ளேன். அந்த உரையை நான் இங்கே ஆற்றியதாக எடுத்துக் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களது மேலான கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுகிறேன்.

* **திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவு அமைச்சரவர்கள் கோரிய உணவுப் பொருள்கள் வழங்கல் மானியக் கோரிக்கையின்மீது எனது கருத்துக்களை அளிக்க முன் வருகிறேன். ஆங்கிலேயர்கள் ஆண்ட காலத்தில் வெளி நாடுகளிலிருந்து தாராளமாக உணவுப் பொருள்கள் இந்த நாட்டுக்கு வந்துகொண்டிருந்தன. அவர்கள் சென்ற பிறகு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன. மின்சாரத் திட்டங்கள், நீர்நிலைத் திட்டங்கள் ஆகியவற்றை நாம் நிறைவேற்றி, பல காரியங்களைச் செய்தோம். இப்பொழுது கடந்த 2 ஆண்டுகளாக கடும் வறட்சி இருக்கிறது. நான் அமைச்சரவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். கொள்கை அறிக்கையை இங்கே சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். கடும் வறட்சி இருந்தபோதிலும், இங்கு உணவு நிலை சீராகவே இருக்கிறது. அதற்கு நியாய விலைக் கடைகள் காரணமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

நாட்டிலே கடும் வறட்சி இருக்கிறது. ஒட்டப்பிடாரத்தைப் பற்றி அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தளவில் அது அலாதியானது. எங்கு வறட்சி இல்லா விட்டாலும் அங்கு வறட்சி இருக்கும். இன்றைக்கு, குடும்ப அட்டைகளுக்கு உணவுப் பொருள்களை வழங்க நியாய விலைக் கடைகள் நடந்து வருகின்றன. கிராமங்களில் 500 அட்டைகளுக்கு

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

ஒரு நியாய விலைக் கடையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். நான் கணக்கு பார்த்தேன், சராசரியாக 475 அட்டைகளுக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை என்று இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்னும் இதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்வேன். அவர்கள் எல்லாம் ஏழைகள். வேலைக்குச் செல்லக்கூடியவர்கள். காலையிலே 7 மணிக்கு வேலைக்குச் சென்றுவிட்டு, மாலை 7 மணிக்குத்தான் திரும்பி வருவார்கள். அன்போடும், பணிவோடும் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அவர்களால் நியாய விலைக் கடைகளுக்குச் சென்று சாமான்கள் வாங்க முடியுமா? 3 மைல், 4 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள நியாய விலைக் கடைகளுக்குச் செல்ல முடியுமா? வறட்சியாக உள்ள பகுதிகளில் நியாய விலைக் கடைகளில் பொருள்களை வாங்காமல் இருக்க முடியாது. சட்டங்களும், திட்டங்களும் மக்களுக்காக இருக்க வேண்டுமே தவிர, திட்டத்திற்காக மக்கள் இருக்கக்கூடாது என்பதைப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அதைத் தளர்த்தி, 300 அட்டைகளுக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடையை வறட்சியான இடங்களிலே ஏற்படுத்த முடியுமா என்று பாருங்கள். செய்ய முயலுங்கள், செய்யுங்கள் என்று அன்போடு வேண்டிக்கொள்கிறேன். கொம்பாடி, தளவாய்புரம், கந்தசாமிபுரம், கீழக்குடி ஆகிய கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் நியாயவிலைக் கடைகளுக்குப் புல நாட்களாக சாமான்கள் வாங்கச் செல்லவில்லை. அவர்களால் போக முடியவில்லை. அவர்களுக்குத் தனியாக கடை வேண்டாமா என்று அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசின் இந்திய உணவுக் கழகத்திலே அதிகப்படியாக பச்சரிசி வழங்குகிறார்கள். அந்த இந்திய உணவுக் கழகத்தை நான் பாராட்டுகிறேன், வாழ்த்துகிறேன். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு அரிசி இல்லை என்று வைத்திருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் வாங்குகிறவர்களெல்லாம் நிலச்சுவாந்தார்கள் அல்ல. அவர்கள் எல்லாம் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களா? அவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளில் வாங்க வேண்டுமென்று சொன்னால், எங்கேயாவது வெளிச் சந்தையில் வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறீர்களா? எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுத்தது போல, நெருக்க விஷயத்திலும் தாராள மனத்தோடு செய்தால் நல்லது என்பதைத் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்] [1987 ஏப்ரல் 9]

மேலும் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்துகிறேன். அரிசியைப் பற்றி இன்றைக்குப் பலர் குறை சொல்கிறார்கள். நானே பார்த்திருக்கிறேன். நண்பர் வீட்டில் சாப்பிட்டிருக்கிறேன். சாதம் போடுகிற போதே, 'கப்' என்று விச்சம் வரும். அந்த அளவுக்கு 'விச்சம்' இருக்கக் காரணம் என்ன? எத்தனை நாட்களுக்கு அதை சகித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்? அதை நீக்க வேண்டாமா?

(முற்பகல் 11-30)

அந்தக் கடமை நமக்கு இல்லையா? கொள்முதல் பண்ணுகிற போது, நாம் இப்போது அளந்து வாங்குவதில்லை. நிறுத்துத்தான் வாங்குகிறோம். தண்ணீரிலே சிறிது நனைத்தால் எடை அதிகமாக இருக்கிறது என்று தண்ணீரிலே நனைக்கிறார்கள். அப்படியே மூட்டையில் கட்டுகிறார்கள். அதைப் பிரித்து அனுப்புகிறார்கள். அதோடு பல நாட்கள் வைத்திருந்து, அதைக் கடைகளிலே விற்பனை செய்கிறோம். அது நாற்றம் வீசாதா என்று மிகவும் அன்போடு கேட்கிறேன். இதற்கு மாற்றுவழி என்ன என்பதை தயவுசெய்து ஆலோசிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அரிசியாக வாங்கலாமா அல்லது வேறு வழி பார்க்கலாமா என்பதைப் பரிசீலிக்குமாறும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து அரிசி ஒரு அட்டைக்கு 12 கிலோ என்று வைத்திருக்கிறார்கள். 25, 20, 17, 15 என்று இருந்தது இப்போது 12 கிலோவாக ஆகியிருக்கிறது. இந்த தமிழகத்திலே சிறிது அதிகமாக போடக் கூடாதா? போடுவதற்கு நீங்கள் முயற்சி எடுக்கக்கூடாதா? நமது நாடு, தமிழகம், சோறுடைய நாடு ஆயிற்றே; உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டே இருக்கிறோம். இப்போது நாட்டிலே வறட்சி இருக்கிறது. இந்த வறட்சி காலத்திலே 20 கிலோ போட முடியுமா என்பதைப் பரிசீலிக்குமாறு பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாமோலின் ஆயில் நியாய விலைக் கடைகளிலே கிடைப்பதில்லை. நியாய விலைக் கடையிலே போய் கேட்டால் சரியாக வருவதில்லை என்று சொல்கின்றார்கள். அதே கோக்கிலே வெளி மார்க்கெட்டிலே விற்கப்படுகிறதே. எங்கேயிருந்து அவர்களுக்கு வருகிறது? அதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டாமா?

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்]

அதற்கான வழிவகைகளைப் பார்க்கவேண்டாமா? அதை எப்படியாவது கண்டுபிடித்து, ஏழைகளுக்கு அதிகமாக உபயோகப்படக்கூடிய அந்தப் பொருள் கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டும். அந்த சமையல் எண்ணெய்யை மற்றவர்கள் வாங்கிக்கொண்டு சென்றுவிடுகிறார்கள். இடையிலேயே போய் விடுகிறது. தடுக்க என்ன வழி என்று நீங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்றால் வேறு யார் கண்டுபிடிக்கமுடியும் என்று கேட்கிறேன். ஸ்டோரிலேயிருந்து கடைசியிலே எங்கே போய் விடுகிறது? நியாய விலைக் கடை வரையில் வருகிறது என்ற நிலை இல்லை என்று பெரியவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு ஒட்டப்பிடாரம் தொகுதியில் உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கான மார்க்கத்தை மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் காணவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இனிமேல் அங்கே புதிய நதி திட்டங்களை உண்டாக்க முடியாது. அங்கேயுள்ள குளங்களை ஆழப்படுத்தி நிலத்தடி நீர் ஏற்படுத்தினால் நல்ல சாகுபடி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நுகர்வோர் பாதுகாப்புக்கு நல்ல ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். மாணவர்களுக்கு அதைப் பரடமாக வைத்திருக்கின்றார்கள். பாதுகாப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் உணரவேண்டும் என்றும் அவர்கள் அதைப் பற்றி நல்ல விபரங்கள் அறிய ஏற்பாடு பண்ணவேண்டும் என்றும் கருத்தரங்கு வைக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றார்கள். அதை எங்கும் பரவலாக வைத்து கிராம மக்களும் அது விஷயமாக உணர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கட்டுப்பாட்டு துணிகள் விற்பதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகளுக்காக அந்தத் துணிகள் விற்கப்படுகின்றன. ஆனால் அலை ஏழைகளுக்குக் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. சில இடங்களிலே கொடுக்கின்றார்கள். பல இடங்களிலே யாரோ எடுத்துக்கொண்டு போய்விடுகின்றார்கள். அதையும் நீங்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டுப்பாடற்ற பொருள்கள் கட்டுப்பாடுள்ள பொருள்கள் விற்கும் கடைகளில் கிடைக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அதை

[திரு. ஆர். எஸ். ஆறுமுகம்] [1987 ஏப்ரல் 9]

வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் தவறு செய்கின்றார்கள். அவர்கள் எந்தெந்த பொருள்களை எல்லாம் விற்கவேண்டும் என்று ஏதாவது லிஸ்ட் கொடுத்து விட்டால் அதிலே தவறு ஏற்படாது. அவர்கள் யாரிடத்திலேயோ பேரம் பேசிக்கொண்டு தரம் குறைந்த பொருள்களை விற்பதாகக் கேள்வி. சர்க்கரை வேண்டுமானால், இதையும் (தீப்பெட்டியையும்) வாங்கிக் கொண்டு போங்கள் என்று சொல்கின்றார்கள். அந்தத் தீப்பெட்டிகளில் 40 குச்சிகள் இருந்தால் 39 குச்சிகள் எரியாமல் இருந்துவிடக் கூடாது, அதையும் கவனித்து நல்லமுறையில் அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாடு துகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நவீன ஆலைகளைப் பல இடங்களில் அமைக்க ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக அரசுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஐக்கிய நாடுகள் சபைக்குப் போய் பெருமையோடு வந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இன்றையதினம் உணவுத் துறைக்குப் பொறுப்பேற்றிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அமைச்சரவையில் உணவுத் துறைக்கு பொறுப்பேற்றிருக்கிற காரணத்தால் வருங்காலத்திலே உணவுத் துறையிலே இருக்கிற குறைகள் எல்லாம் நீங்கும் என்கிற என்னுடைய நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து, வாய்ப்பளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியையும் கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. க. நரசிம்ம பல்லவன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உணவுத் துறை மானிய கோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இன்றைய தினம் நாடு இருக்கின்ற நிலையில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் உண்ண உணவும், உடுக்க உடையும், இருக்க இருப்பிடமும் அத்தியாவசியமானவை என்ற சூழ்நிலையில் அவற்றை எல்லாம் கருகின்ற விதத்திலே அந்த 3 பிரச்சினைகளையும் தீர்த்து வைக்கால்தான் அந்த அரசு ஒரு சுபீட்சமான, ஒரு நல்லாட்சி நடக்கவின்றது என்பதற்குப் பொருள் அரும் அடையப்பட்ட தகவல்களின் அடிப்படையில்தான் இன்றைய தினம் இந்தத் தமிழகத்தை அண்டிக்கொண்டிருக்கின்றார் எங்க

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. க. நரசிம்மபல்லவன்]

ளுடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். அந்தத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இன்றைக்கு அவர்கள் தமிழகத்தின் முதல்வராக மிக நல்ல முறையில் செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்தத் தருணத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏழையெளிய, உழைக்கின்ற பட்டாளி வாக்கத்தினருக்காக எந்த வகையில் எல்லாம் எவ்வளவு தூரம் உதவ முடியுமோ அந்த வகையில் எல்லாம் உதவ அவர்களுக்கு இலவச வீட்டு மனைகள் வழங்குவதுபோன்ற திட்டங்களை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். வீட்டு மனைகளை இலவசமாக கொடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் எதிர் காலத்திலே அவர்களுக்கு லட்சக்கணக்கான வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய நல்ல பல திட்டங்களையும் வகுத்து அளித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் இன்றையதினம் இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, மேலும் நல்ல முறையிலே, இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழையெளிய மக்களுடைய, உழைக்கின்ற வாக்கத்தினருடைய குடும்பத்திலே இருக்கக்கூடிய இளைய தலைமுறையினர் எல்லாம், சூழ்நடைகள் எல்லாம் வருங்காலத்தில் நல்லவர்களாக, வல்லவர்களாக வளர வேண்டும் என்பதற்காகவும், இந்த நாட்டுக்கு உகந்தவர்களாக மலர வேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலும் பள்ளிக்கூடங்களில் எல்லாம் அவர்களுக்கு சத்துணவுத் திட்டத்தின் மூலம் நல்ல உணவை எங்களுடைய இதய தெய்வம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அளித்து வருகிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் அந்த அடிப்படையில் இலவச சத்துணவு அளிப்பதோடு கூடவே ஏழையெளிய தாய் மார்களுக்கும், ஏழை வாக்கத்தினருக்கும் இன்றையதினம் இலவசமாக சீருடை வழங்கி அந்தத் திட்டத்துக்கு மேலும் சிறப்பு சேர்த்து மிகவும் நல்லமுறையில் செயல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தியத் திருநாட்டிலே வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு மிகவும் சிறப்பான முறையில், நியாயமான அடிப்படையில் உணவுப் பொருள்களை மக்களுக்கு வழங்குகின்ற அடிப்படையில் ஏராளமான நியாய விலைக் கடைகளைத் திறந்து

[திரு. க. நாசிம்மபல்லவன்] [1987 ஏப்ரல் 9]

வைத்து அதன் மூலம் நல்லமுறையில் பொதுமக்களுக்கும், ஏழை எளியவர்களுக்கும், குறிப்பாக கிராமப்புறங்களில் வாழக் கூடிய மக்களுக்கும், அதிலும் குறிப்பாக கிராம மக்களை நாடிச் சென்று, அவர்களைத் தேடிச் சென்று, அவர்களுடைய இல்லங்களிலேயே உணவுப் பொருள்களை வழங்குகின்ற முறையில் இத்துறை மிகவும் சிறப்பாக இன்றையதினம் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதன் காரணத்தால்தான் இன்றையதினம் அமுதம் சிறப்பு அங்காடிகள் மூலம் உணவுப் பொருள்களை நியாய விலையில், சிறப்பான முறையில், மக்களின் தேவைக்கு ஏற்றாற்போல், குடும்பக் கார்டுகள் மூலம் மிகவும் நல்ல முறையில் வழங்க முடிகிறது. இன்றைக்கு இந்தத் துறையின் மூலமாக மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்கள் நியாயமான விலையில் சீராகவும், செம்மையாகவும் வழங்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை இருப்பதால்தான் தமிழகம் அமைதியாக திகழ்கின்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-40)

அந்த வகையிலே இந்த உணவுப் பொருள்களை வழங்குகின்ற தருணத்தில், புயல், வெள்ளம் போன்ற சேதாரங்கள் ஏற்பட்ட போதும் சரி அல்லது இந்தக் காலத்தில் ஏற்படுகின்ற, இப்பொழுது இருக்கின்ற வறட்சி போன்ற சூழ்நிலைகள் இருந்தாலும் சரி, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைகளையெல்லாம் சமாளிக்கின்ற விதத்திலே, எந்தச் சூழ்நிலையிலேயும் திறம்பட நடத்திக் காட்டுகின்ற விதத்திலே எது எப்படியிருந்தாலும் மக்களுக்கு எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில், எந்தக் காரியங்களை ஆற்றி, அவர்களைத் திருப்தியடையச் செய்ய வேண்டும், நேரடியாக அவர்களுக்குப் பலன்களைக் கொடுக்கின்ற விதத்தில் பணியாற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில்தான் இந்த அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வகையிலே, புயல், வெள்ளம் வந்தபொழுதும் சரி, சத்துணவுத் திட்டத்திற்காக இருக்கின்ற அரிசியைக்கூட கடந்த புயல், வெள்ளம் வந்த காலத்திலே அங்கேயிருக்கக்கூடிய அரிசியையெல்லாம் பயன்படுத்தி ஏழை எளிய மக்கள் உணவு கின்ற ஒரு திட்டத்தை, அங்கே அளித்திருக்கின்றார்கள்.

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. க. நரசிம்மபல்லவன்]

அதைப்போன்று, இப்பொழுது வறட்சியாக இருந்தாலும் சரி, எந்த இடத்திலேயும் சரி, விளையாது இருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலேயும் சரி, நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக அரிசியையும் மற்ற உணவுப் பொருட்களையும் கொடுத்து, கட்டுப்படுத்தி—அனைவருக்கும்—காலையிலிருந்து மாலை வரை உழைத்து விட்டு 5 ரூபாய், பத்து ரூபாய் சம்பாதிக்கிறான் என்று வைத்துக்கொண்டாலும்கூட, அவன் மூன்று வேளையும் குடும்பத்தோடு உணவை வயிறார் உண்ணுகின்ற அளவிற்கு நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் உணவுப் பொருட்களையும், மற்றப் பொருட்களையும் கொடுத்து வருவது தமிழக அரசு என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அந்த அளவிற்கு இருக்கின்றபொழுது, கோதுமைப் பொருட்களை மட்டும் நமது தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக விரும்பி உண்ணாத சூழ்நிலை இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கோதுமைப் பொருட்களை அதிகமாக தமிழகம் விரும்பி, தமிழக மக்கள் விரும்பி உண்ணுவதற்கு ஏற்றவகையில் மத்திய சர்க்கார் அதை இப்பொழுது கொடுக்கின்ற விலையைவிடப் பாதிவிலைக்குக் குறைத்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த அடிப்படையில், தமிழக அரசுகூட பரிந்துரையை மத்திய அரசுக்குச் செய்து, இருக்கின்ற விலையை ஓரளவிற்குக் குறைத்துக் கொடுத்தால், மத்திய அரசு விரும்பிக் கொடுத்தால், அதைப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்தத் தமிழகத்திற்கும், தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏழை எளிய, உழைக்கின்ற மக்கள் அந்தக் கோதுமைப் பொருட்களை அதிகமாக விரும்பி உண்ணுகின்ற ஒரு பழக்கத்தை உருவாக்கித் தரலாம் என்று நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நியாய விலைக் கடைகளில் சேல்ஸ்மேன் ஆக பணி ஆற்றப்பவர்களை நல்ல முறையிலே கண்காணிக்கின்ற குழுக்களை முடிந்த அளவிற்கு ஆங்காங்கே போட்டு நல்லமுறையிலே இந்த நியாய விலைக்கடைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான முயற்சியை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(திரு. க. நரசிம்மபல்லவன்) [1987 ஏப்ரல் 9]

நியாய விலைக் கடைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய உணவுப் பொருட்கள் நல்லமுறையிலே அந்த இடத்திற்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்பதை நாம் இன்றையதினம் கண்காணிக்க வேண்டுமென்பதையும் இந்தத் தருணத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதோடு மட்டுமல்லாமல், பொதுவாக உணவுப் பொருட்கள் பொதுமக்களுக்கு எடைக் குறைவு இல்லாமல் கிடைப்பதற்காக நல்லமுறையிலே அவர்கள் அந்த உணவுப் பொருட்களைக் குறைவு இல்லாமல் மன நிறைவோடு வாங்கிச் செல்வதற்காக பாவிதின் பைகள் மூலமாக அந்த உணவுப் பொருட்களை ஐந்து பைசா, பத்து பைசா கூட்டிக் கொடுத்தாலும், அதை எடைக் குறைவு இல்லாத வகையிலே பாவிதின் பைகள் மூலமாகப் பொதுமக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற முறையிலே கொண்டு வர வேண்டுமென்று என்னுடைய சார்பாக இந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில், உத்திரமேரூரில் உள்ள நுகர் பொருள் வாணிபக் கழக கோடவுனில் இன்றையதினம் 90 டன் எடை அதிகமாக உள்ள பொருட்களைச் சேமிப்பதற்கு உண்டான வழிவகை இருக்கிறது. மேலும் பல சேமிப்புக் கிடங்குகளைக் கட்டி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே, அந்தத் தாலுக் காவுக்கு உரிய சத்துணவுப் பொருட்கள் அனைத்தையும், அதாவது அரிசி, மற்றுமுள்ள பாமாயில் போன்றவற்றையும் வைத்துக் கொடுப்பதற்குண்டான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால் காஞ்சிபுரத்திலேயிருந்து வருகின்றபொழுது சரியான முறையில், சரியான நேரத்தில் அந்த உணவுப் பொருட்கள் அந்தக் கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய சத்துணவு மையங்களுக்குச் சென்று சேர்வதற்குக் கடினமான இருக்கிறது. ஆகவே, உத்திரமேரூரில் உள்ள கோடவுனிலிருந்து சத்துணவுப் பொருட்களை அங்கே கிராமத்திலுள்ள அனைத்து மையங்களுக்கும் கொண்டு சென்று கொடுக்கின்ற ஒரு திட்டத்தை, குறிப்பாக அந்த மாறுதலை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 9] (திரு. க. நரசிம்மபல்லவன்)

ஒரு ஊராட்சிக்கு ஒரு அமுதம் சிறப்பங்காடி என்ற நிலைமையை மாற்றி, பொது மக்களுக்குத் தொல்லை இல்லாத அளவுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இப்போது ஒரு கிலோ மீட்டர், 2 கிலோ மீட்டர் தூரம் நடந்துசென்று பொருள்களை வாங்கக் கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையை மாற்றி, மக்கள் தொகைக்கு ஏற்ப தொலை தூரத்தைக் குறைத்து, உழைக்கின்ற மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள் பயன்படுகின்ற வகையில் மேலும் கூடுதலாக இந்த அமுதம் சிறப்பங்காடிகளை ஏற்படுத்த வேண்டும், விஸ்தரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தற்போது மாதம் ஒன்றுக்கு 12 கிலோ அரிசி ஒரு குடும்பத்திற்கு கொடுக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை மாற்றி இருக்கிற சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப ஒரு நாளைக்கு ஒரு கிலோ அரிசி வீதம் கிடைக்கின்ற வகையில், மாதம் 30 கிலோ அரிசி ஏழை எளிய மக்களுக்குக் கிடைக்கின்ற வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாக, குறிப்பாக அமுதம் சிறப்பங்காடிகள் மூலமாக தமிழ்நாட்டில் நல்ல தொரு உணவாக கட்டுப்பாடு நிலைமையை உருவாக்கித் தந்து, தமிழ்நாட்டில் நல்லதொரு எதிர்காலத்தை உருவாக்கித் தந்திருக்கிற மாண்புமிகு பார்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசைப் பாராட்டி முடிக்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே நுகர்வோர் மானியத்திற்காக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 1,54,56,05,000 ரூபாய் கோரியிருக்கிறார்கள். இந்த மானியத்தைக் கேட்கின்ற நேரத்தில் அவர்களுடைய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே ஒன்றைக் சொல்லி நிரூபிப்பதை பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்வதன் காரணமாக நான் பார்த்த நேரத்தில் குறைந்த விலையில் உணவுப்பொருள்கள் வழங்குவதற்கு 80 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்குக் கீழே இந்தக் கடைகளை எல்லாம் பரிசோதிப்பதற்காக டெல்லியிலே இருந்துவந்த பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுடைய அகிலாகாரிகளு

[திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்] 1987 ஏப்ரல் 9

டனும் அமைச்சர் அவர்களும் சென்றதாகக் குறிப்பிட்டு, எல்லாக் கடைகளும் பார்வையிடப்பட்டு, அப்படிப் பார்வையிடப்பட்டதில் எல்லாக் கடைகளும் நல்லமுறையிலே நடைபெறுவதாகக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டு, அதற்கு நற்சான்றும் வழங்கியிருப்பதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை எல்லாம் வைத்து நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் கடைசியில் அதற்குப் பதில் அளிப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

ஏழை எளிய மக்களுக்காக ஒதுக்கப்படுகின்ற 80 கோடி ரூபாய் உண்மையிலேயே அந்த மக்களுக்குப் போய் சேருகின்ற நிலைமை இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய சென்னை மாநகரிலே, அதுவும் ஆளுமகட்சியைச் சேர்ந்த சைதைப் பகுதிக்கு எஸ்டிமேட் கமிட்டி கடைகளை பரிசோதிப்பதற்குச் சென்றபோது, அங்கே 10, 15 கடைகளைப் பார்வையிட்டோம். பார்வையிட நாங்கள் செல்வதற்கு முன்பே அவ்விவரம் கடைகளில் இருக்கின்ற அத்தனை பேர்களுக்கும் அதிகாரிகள் மூலமாக தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது தெரிய வந்தது. அப்படி இருந்தும் நாங்கள் ஒரு கடைக்குச் சென்று பார்த்தபோது அங்கே சரியான குறிப்புகள் வைக்கப்படவில்லை. ஸ்டாக் புக் சரிபாடு வைக்கப்படவில்லை. அந்தப் பகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் உட்பட நாங்கள் சென்று பார்த்தபோது வழியிலே ஒரு அம்மையார் கடலை எண்ணெய் வாங்கிக்கொண்டு போனார்கள். அந்த அம்மையாரை மடக்கி, எண்ணெய் வாங்கிய கடைக்கு அழைத்துவந்து, மீண்டும் எடை போட்டுப்பார்த்தபோது 100 கிராம் குறைவாக இருந்தது. இப்படிப் பல்வேறு தவறுகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன.

இதை எல்லாம் நான் இங்கே குறிப்பிடக் காரணம், மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொள்கை விஷயக் குறிப்பிலே கூறியிருப்பதுபோல் அல்ல என்பதைத் தெரிவிப்பதற்காகத்தான். அதிகாரிகள் நம்மை எல்லாம் ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 80 கோடி அல்லது 100 கோடி ஏழை எளிய மக்களுக்காக ஒதுக்குகிறோம் என்றால் அது உண்மையிலேயே அந்த மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை, வரிப் பணம்தான் வீணாக்கப்படுகிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகவே இதை இங்கே குறிப்பிடுகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 9] (திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்)

எந்தக் கடையும் சரியாக நடைபெறவில்லை. முன் எச்சரிக்கையாகத் தெரிவித்திருந்தும், அவர்கள் எல்லாம் கமிட்டி வரும் என்று தயாராக இருந்தபோதிலும் பல குறைபாடுகளைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இங்கே தற்போது மாற்றுத் தலைவராக உட்கார்ந்திருக்கின்ற அவர்களுக்கும் அது தெரியும். திருநெல்வேலியில் ஒரு ரேஷன் கடைக்குச் சென்றோம். அந்தக் கடைக்குச் சென்று குறிப்புகள் எங்கே என்று கேட்டபோது திருநெல்வேலி அல்வாவை எங்கள் கையில் கொடுக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன பொருள் என்றால், நாங்கள் என்ன தவறு செய்தாலும் நீங்கள் கேட்காதீர்கள் என்று அவர்கள் சொல்லாமல் சொல்கிறார்கள். அதற்காகத்தான் சொல்கிறோம் எந்த அதிகாரிக்கும் சொல்லாமல் கொள்கைக் குறிப்பில் இருப்பதைப்போல—அவர்களுக்குத் தெரிந்துவிட்டால் அதை அவர்கள் மூடி மறைப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

அடுத்து இன்னொன்றையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 80 கோடி, 90 கோடி, 100 கோடி என்று வரிப்பணத்தை நாம் வீணடிக்கிறோம் என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். குறிப்பாக விலைவாசி ஏறுவதற்கு நாமும் காரணம் என்றுதான், அதிலும் இந்த சிவில் சப்ளைஸ் தான் முக்கிய காரணம் என்று கூறி இதிலே ஒன்றிட்டு மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடிப் பிப்போர்ட்டிலே கொடுக்கப்பட்டிருப்பதை மட்டும் நான் சொல்கிறேன். குறுவை நெல் வாங்குவதற்காக கோணிப்பைகள் வாங்குகிற ஒரு திட்டத்தை வகுத்து அதற்காக 1983—84 ஆம் ஆண்டு 30 லட்சம் கோணிப்பைகள் வாங்குவதற்காக தீர்மானிக் கப்பட்டு இருக்கிறது. அந்த வகையில் 30 லட்சம் கோணிப் பைகளுக்காக டெண்டர் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதாவது

(திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்) 1987 ஏப்ரல் 9

8 ரூபாய் 30 பைசா வீதம் 30 இலட்சம் கோணிகளுக்கு டெண்டர் விடப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே இருதரப்பாரும் ஒத்துக் கொண்டு 20 இலட்சம் கோணிப்பைகளைத்தான் பெற்றிருக்கிறார்கள். அடுத்து இரண்டு மாதங்கள் பொறுத்து அந்த 30 இலட்சத்தில் 10 இலட்சம் கோணிகளை வாங்கவேண்டும் 8 ரூபாய் 30 காசுக்கு. ஆனால் அதிகாரிகள் என்ன செய்தார்கள் என்றால் 4 இலட்சத்து 93 ஆயிரம் கோணிப்பைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதுவும் என்ன விலைக்கு தெரியுமா? 8 ரூபாய் 90 பைசாவுக்கு. . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளை நடத்துவதில் உள்ள குறைகளைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அது உண்மையில் கவனிக்கத்தக்கது. அதற்கு நாங்கள் உரிய நடவடிக்கை எடுப்போம். ஆனால் அப்படிப் பேசிக்கொண்டு வருகிறபோது ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் வருவதையும் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் வருவது டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்குப் போகிறது. பின்னர் மறுபடியும் சட்ட மன்றத்தில் இருக்கக்கூடிய

Public Accounts Committee

கேட்கிறது. அவர்களுக்குத் திருப்தி இருந்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறார்கள். திருப்தி இல்லை என்றால் அதனை அந்த பொதுக் கணக்குக் குழு சட்டமன்றத்திற்குக் கொண்டு வருகிறது.

ஆகவே அதிலே வருகின்ற Audit Objection என்பது ஒவ்வொரு குறைக்கும் வருகிறது. துரதிருஷ்டவசமாக அதை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பேசுவதையே ஒரு முறையாக திராவிட மன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே கயவசெய்து அசில் நேரத்தை வீணாக்கவேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உறுப்பினராக இருக்கக்கூடிய குறைகளைச் சொன்னால் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்.

-ஐ Audit Objection

எடுத்தால் அதற்கு Department reply கான் வாங்க முடியும். நான் எப்படி அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியும். குறைபாடுகள் இருக்கலாம். அவை அதிகாரிகள் செய்கிற குறைகளாக இருக்கலாம். அவற்றை நிவர்த்தி செய்வது நிர்வாகத்தினுடைய கடமை. ஆனால் இந்தக் குறைகளைப் பொறுத்தவரையில்

1987 ஏப்ரல் 9] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

கண்காணிப்பதற்கு வேறு வாய்ப்புகள் இருப்பதன் காரணத்தால் இந்த நேரத்தினை மற்ற காரியங்களுக்கு பயன்படுத்துவது பொருத்தமாக இருக்குமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை) :
மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பல கமிட்டிகளிலே உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டைப் பொறுத்தவரையில் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதுபற்றி கமிட்டியிலே ஆராய்கிறோம்; தொடர் நடவடிக்கை இருக்கிறது. அவ்வாறு அதற்கு மேல் நடவடிக்கைக்கான வாய்ப்பு இருப்பதால் இங்கே மற்றவற்றைப் பேசுமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆடிட் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு குற்றச்சாட்டு சொல்லவேண்டியதில்லை. அந்தக் குழுக்களிலே நாமே உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம். அனைத்துக் கட்சியினைச் சேர்ந்தவர்களும் உறுப்பினர்களாக இருக்கிறோம். எனவே அதுகுறித்து பரிசீலனை செய்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதிலே இருக்கிற நிலைமைகளைக் கண்டு பிடித்து நாம்தான் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். எனவே அந்த வகையில் மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிந்தன் அவர்கள் சொல்வதுபோல் உபயோகக் கக்கடாது என்பதல்ல. ஆடிட் அப்ஜக்ஷன் இருந்தால் உறுப்பினர்கள் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து துறையிலிருந்து

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 ஏப்ரல் 9]

பதிலுரை வாங்குவது நல்லது. ஆடிட் அப்ஜக்ட்ஷன் கிளப்பப் பட்டுவந்தால் அந்தந்தத் துறையினர் பதிலுரை தந்தாகவேண்டும் அதுபற்றிக் கவனித்துக்கொள்கின்ற வகையில் பொதுக் கணக்குக் குழுவிலே எல்லா கட்சி உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கட்டாயம் கேட்டுத் தீர வேண்டும். குற்றம், குறைகள் இருந்தால் அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதன்பின்னர் அது அவைக்கும் வருகிறது. அதற்கிடையில் கேள்வியே கேட்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அதற்காக இவ்வளவு நேரத்தை எடுத்துக்கொண்டு சொல்லி கடைசியில் ஒருமணி அல்லது இரண்டு மணி அளவில் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்கிறபோது இந்தக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கான பதில் உடனடியாகச் சொல்கின்ற அளவில் வராது. குற்றச்சாட்டுகள் மட்டும் நின்றாவிடும். பதில்கள் வராது. இவற்றை எல்லாம் கவனித்துக்கொள்வதற்கு அதாவது ஆடிட் அப்ஜக்ட்ஷன் இருந்தால் அது குறித்துக் கவனித்துக்கொள்வதற்குக் குழுக்கள் இருக்கின்றன; அவற்றிலே அதற்கான வாய்ப்புக் களும் இருக்கின்றன. அங்கே உரிய பதில்களைச் சொல்லியே தீரவேண்டும்; குறைகள் இருந்தால் களையப்பட வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் எல்லாம் இருப்பதன் காரணத்தால் நான் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இதனைச் சொன்னார்களே தவிர குற்றங்களை எடுத்துக் காட்டக்கூடாது என்பதல்ல. அதைப்போன்று கேள்விகள் வருமேயானால் கட்டாயமாக பதில் சொல்லலாம். ஒரு நாள் அவகாசம் தந்தால் கூட பதில் சொல்லிவிடலாம், அல்லது இருப்பதை வைத்துக் கொண்டு கூட பதில் சொல்லிவிடலாம். குறிப்புகளைப் பார்த்து சொல்லி விடலாம். அதனால் நேரம் விரயமாகிறது; அதில் போக வேண்டாம் என்பதற்காகச் சொன்னோமே தவிர, அதையே திரும்ப ரிபீட் பண்ண வேண்டாம் என்பதற்காகச் சொன்னோமே தவிர, அதைச் சொல்லவேண்டாம் என்பது அல்ல.

1987 ஏப்ரல் 2]

திரு. கு. சமணர்: அவர் விளக்குவது புரிகிறது. எடுத்துச் சொல்லக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. அதற்கு நேரம் இல்லை என்றாலும், அந்த வ்ஷயங்கள் எல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட கமிட்டியிலே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, கேள்விகளுக்கு பதிலும் வாங்கி அங்கேயே அது முடிவிற்கு வருகிறது. அதற்குப் பிறகு தான் இங்கே அறிக்கை வைக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: அப்படிக் கூட இல்லை. தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்றத்தில் நாம் ஒவ்வொரு துறைக்கும் மானியம் தருகிறோம். அந்தத் துறை அதை ஒழுங்காக செலவழிக்கிறதா என்று பார்ப்பதற்காக ஒவ்வொரு மாநிலத்திலும் அக்கவுண்டன்ட் ஜெனரல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் முதலில் பார்த்து ஆடிட் அப்ஜெக்ஷனை எழுப்புகிறார்கள். அதற்குத் துறை பதில் தருகிறது. அது திருப்தி இல்லை என்றால் பொதுக் கணக்குக் குழுவிற்கு வருகிறது. குழுவினரால் எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அதிகாரிகளை நேரிடையாக விசாரிக்கிறார்கள். நானே மதிப்பீட்டுக் குழுவின் தலைவராக 67—68-ல் இருந்து பார்த்திருக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு குழுவின் ரிப்போர்ட் இந்த அவைக்கு வருகிறது. அதை எடுத்து இன்ன திட்டத்தை துறை சரிவர செய்யவில்லை என்று பப்ளிக் அக்கவுண்டன்ட் கமிட்டி சொல்லியிருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டினால் அதற்கு பதில் சொல்வது சுலபமாக இருக்கும். வெறும் ஆடிட் அப்ஜெக்ஷனை வைத்து சொன்னால் பதில் சொல்ல இயலாது. துறையினர் ஏராளமான காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட அந்த அப்ஜெக்ஷனைச் சொல்லுகிற போது அதற்கு பதில் இங்கே கிடைக்காது என்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல.

[1987 ஏப்ரல் 9]

திரு. கு. ரமணி: அவர்தான் இப்போது நேரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார். மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நீங்களும் நாங்களும் சேர்ந்து கமிட்டியிலே உட்கார்ந்து இதையெல்லாம் பார்த்திருக்கிறோம். அப்படி இந்த அவைக்கு முன்னாலே வைக்கக் கூடிய கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை இதுவரையில் விவாதித்தது கிடையாது. விவாதிக்கவில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. செம்மலை): அந்த கமிட்டியின் ரிப்போர்ட்டை சுட்டிக் காட்டி பேசலாம். ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் என்றால் பதில் கிடைக்காது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறார். ஆடிட் அப்ஜெக்ஷனை வைத்து பேசக்கூடாது என்று அதற்குத்தான். . .

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, தவறு என்று கூட சொல்லவில்லை. ஆடிட் அப்ஜெக்ஷனில் இன்டிவிஜுவலாக ஒவ்வொன்றும் வரும். அதற்குப் பதில் சொல்ல முடியாது. ஏதோ எடை குறைவாக இருந்தது பார்த்தோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்களே அது மாதிரி சொல்லலாம், ஆடிட் அப்ஜெக்ஷனில் இருக்கும் இன்டிவிஜுவல் கேஸ் எடுத்துப் பேசவேண்டாம் பதில் கிடைக்காது என்று சொன்னோம். . .

திரு. கு. ரமணி: நான் சொல்வதை முழுவதும் கேட்டுவிட்டு பதில் சொல்லுங்கள். பிரச்னை என்னவென்றால், ஒரு ஆடிட் அப்ஜெக்ஷன் வந்தால், ஒரு வருடம் முடிந்து அடுத்த வருடத்திற்கு கூட போய்விடுகிறது. நீங்கள் சொல்வதை இதனால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: சொல்வதைப் பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை, மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சொன்னாலும் எங்களுடைய நிலைமை என்ன என்பதை இங்கே விளக்கி விட்டோம். சொல்வது பற்றி ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் சொல்வதற்குப் பதில் இருந்தால் நீங்கள் சொல்லலாம். இல்லையென்றால் நீங்கள் சொல்வதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 9]

[திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்]

(நண்பகல் 12-00)

ஆடிட் அப்ஜெக்ஷனிலே இந்த நிகழ்ச்சி மட்டும் அல்ல. இன்னொன்றும் இருக்கிறது. வேண்டுமானால் இதை இதோடு விட்டு விட்டு, அதற்குப் போகிறேன். கோணிப்பையை விட்டு விட்டு தேங்காய் எண்ணெய்க்குச் செல்கிறேன். . . மத்திய அரசு 1.050 டன்கள் தேங்காய் எண்ணெயை நமக்கு 23 ரூபாய் வீதம் போக்குவரத்துச் செலவு உள்பட வைத்து அனுப்பியிருக்கிறது. பம்பாயிலிருந்து வருவதற்கு அந்தப் போக்குவரத்துச் செலவை மத்திய அரசே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதை ரூ. 24.55-க்கு விற்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்திடம் அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கம் 23 ரூபாய் 75 காசுக்குத் தான் விற்கவேண்டுமென்று கட்டளையிட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிச் சொன்னவுடன் அவர்கள் எவ்வளவு விற்ப்பை இருக்கிறார்கள் என்றால் இலாபத் தொகை குறைச்சலாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலோ அல்லது வெளிமார்க்கெட்டில் அதை விற்பனை செய்யாவிட்டால் விலை அதிகமாக ஏறும், அதனால் தனக்கு ஏதாவது ஆதாயம் கிடைக்கும் என்பதற்காகவோ இப்படி செய்தார்களா என்று தெரியவில்லை. விற்றது எவ்வளவு தெரியுமா? 23 ரூபாய் 75 காசுகளுக்கு விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்று அரசு நிர்ணயம் செய்தும், அந்த 1.050 டன்கள் தேங்காய் எண்ணெயை விற்பனை செய்யாமல் 271 டன்கள் தான் விற்பனை செய்திருக்கிறார்கள். மீதியை அங்கே ஸ்டாக் செய்ததன் காரணமாக தனியார்களிடத்தில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்குவதற்கு ஏதுவாகிறது; இதைக் குற்றச்சாட்டாக எதிர்க்கட்சியில் சொல்கிறோம் என்றால், அதிலே அமைச்சர் அவர்கள் ஊன்றி கவனித்து, அரசாங்கத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் மீது ஏதாவது நடவடிக்கையெடுத்து இருக்கிறார்களா இல்லையா என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதிலே

[1987 ஏப்ரல் 9]

வேடிக்கை என்னவென்றால் விற்ற தேங்காய் எண்ணெய் 271 டன்கள், விற்பனை செய்யாமல் நிலுவையில் நிறுத்தப்பட்டது 776 டன்கள். இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் வெளி மார்க்கெட்காரர்களுக்கும் இவர்களுக்கும் தொடர்பு இருந்து உடந்தையாக இருந்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல சிமென்ட் தொழிற்சாலையில் முன்பணம் வைப்பது நமக்கெல்லாம் தெரிந்த ஒன்று. அதை 'எர்னஸ்ட் மணி' என்று சொல்வார்கள். அதற்கு 14 சதவீதம் வட்டி தரவேண்டுமென்று டெல்லி சர்க்காரே ஆணையிட்டுள்ளது. அப்படி டெல்லி சர்க்கார் ஆணையிட்டிருந்தும் கூட தனியார் துறையில் இருக்கிற பாக்டரிகள் எல்லாம் அதைக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொன்னாலும் கூட டெல்லி சர்க்கார் வற்புறுத்தலைக் காட்டியாவது இதைப் பெற்றிருக்கலாம். அதையெல்லாம் பெறாது, 15.60 கோடி ரூபாய் முன்பணமாக அரசாங்கத்தின் பணம் இருந்தும் வட்டி பெறாத காரணத்தால் நமது சர்க்கார் எவ்வளவு இழந்திருக்கிறது என்றால் 10.93 லட்சம் ரூபாய் வட்டிப் பணத்தை நாம் இழந்திருக்கிறோம். அதன் விளைவு எங்கே போய் சேர்கிறது என்றால் 80 கோடி ரூபாய் ஒதுக்குகிறோமே அதிலே தான் போய் சேர்கிறது என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல நியாய விலைக் கடைகள் கிராமங்களில் இருப்பதற்கு இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்படுகின்றன. ஏதாவது பழுதடைந்தால் நஷ்டபடி பெறுவதற்கு ஒரு கடைக்கு 5,000 ரூபாய் அளவிற்கு இன்ஷூரன்ஸ் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஏதாவது பாதகம் ஏற்பட்டால் உடனடியாக இரண்டு நாட்களுக்குள் மேலதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தி, அந்த அதிகாரிகள் இன்ஷூரன்ஸ் கம்பெனிகளுக்குக் தெரியப்படுத்தினால், அங்கேயிருந்து அதற்குண்டான பணம் கிடைக்கும் என்றுதான் சட்டத்திலே இருக்கிறது. அதையெல்லாம் 5.6 அண்டிகள் வரையில் அறிவிக்காத காரணத்தால் 5.34 லட்சம் ரூபாய் இழப்ப் ஏற்பட்டிருப்பதாக நங்கே தெரிவிக்கா இலக்கிரார்கள். அதையெல்லாம் நான் சொல்வதற்குக் காரணம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிந்தோ

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்]

தெரியாமலோ இந்த நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நான் உங்கள் மீது குற்றச்சாட்டுச் சொல்வதாகக் கருத வேண்டாம். இந்தப் பிரச்சினைகள் குறித்து மக்கள் மிகவும் கொதிப்படைந்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கள் எவ்வளவு சொன்னாலும் கடைசியில் சொல்கிற போது இந்த உணவுப் பிரச்சினையில் நாம் எவ்வளவு பின்தங்கி இருக்கிறோம், எவ்வளவு ஊழல்கள் இருக்கின்றனவென்று அவர்களும் சொல்லாமல் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவற்றையெல்லாம் நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு அமர்கிறேன்.

* திரு. மு. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் இங்கே தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர் பொருள் வழங்கல் மீது ஒருசில கருத்துக்களைக் கூறுகிறேன். கடந்த காலத்தில் தமிழகத்தில் அரிசிக்குக் கட்டப்பட்ட மக்கள் எவ்வளவு இன்னல்களை அடைந்தார்கள் என்பதை இந்த நாடு நன்றாக அறியும். 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு—அன்றைக்கு—இன்றுள்ள ஜனத்தொகையில் பாதி கூட இருக்காது, அன்றைக்கு மக்கள் தொகையும் குறைவு, தமிழகத்தினுடைய விளைச்சல் நிலத்தினுடைய அளவும் குறைவு. அப்படிப்பட்ட நிலையிலேயே மக்கள் அரிசி கிடைக்காமல் அல்லலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டு அலைக்கழிக்கப்பட்ட நிலையை இந்த நாடு அறியும். அன்றைக்கு வாரத்திற்கு ஒருநாள் உண்ணாதோன்பு இருக்கச் சொன்னார்கள். ஏழு நாட்களும் சாப்பிட்டால் அரிசியினுடைய கையிருப்பு குறைந்துவிடும் என்று காரணம் சொல்லி, உண்ணாதோன்பு இருக்கச் சொன்னார்கள். எலிக் கறியைக் கூடச் சாப்பிடச் சொன்னார்கள். பருத்திக் கொட்டையை அன்றைக்கு பருகச் சொன்னார்கள். இப்படி கடந்த காலத்தில் இருந்த ஆட்சியாளர்கள் எவ்வளவு தூரம் இந்த உணவு நிலைமையை சமாளிக்க முடியாமல், கஷ்டப்பட்டார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஒரு

(திரு. மு. ஆறுமுகம்) [1987 ஏப்ரல் 9]

காலத்தில் இந்த அரிசியால் அரசியல் நிலைமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது தமிழகத்தில். ஆனால் அதற்குப் பிறகு 10 ஆண்டுக் காலமாக ஆட்சியில் இருந்தவர்கள், இந்த உணவுப் பொருளில் நிலையான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தார்களா என்றால், இல்லை. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் உணவுப் பொருட்களுக்கு நாட்டிலே தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட நிலையில், அவைகளுக்கு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது.

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த எலிக்கறியைச் சாப்பிடச் சொன்னபோது, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எந்தக் கட்சியில் இருந்தார்கள் என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம்: எங்கிருந்தாலும் எலிக்கறியைச் சாப்பிடச் சொல்வது என்பது ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத ஒன்று. அங்கிருந்தாலும், இங்கிருந்தாலும், எலிக்கறியை நான் சாப்பிட மாட்டேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சாப்பிட்டால், அதில் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை.

திரு. எம். செல்லமுத்து: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் எலிக் கறியை தின்னக்கூடிய மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ஆட்டுக்கறியை விட உயர்வாக மதித்து, எலிக் கறியை சாப்பிடக்கூடியவர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்பது கனம் உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா என்று நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம்: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, எலிக் கறியைத்தின்பதை நான் இழிவு என்று சொல்லவில்லை. உணவை மக்களுக்கு சரிவர வழங்காமல் ஒரு ஆட்சியினுடைய அமைச்சர், எலிக்கறியைத் தின்னுங்கள் என்று சொன்னாரே என்பதற்காக இதை இடித்துச் சொன்னேனே ஒழிய, பழித்துச் சொல்லவில்லை.

1987 ஏப்ரல் 9]

திருமதி டி. யசோதா. மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அவருக்கு பழக்கம் அவர் சொன்னார். சிலர் ஆட்டு இறைச்சியைச் சாப்பிடுகிறார்கள். இன்னும் சிலர் கோழிக் கறியைச் சாப்பிடுகிறார்கள். சிலர் கொக்கு சாப்பிடுகிறார்கள். இப்படி வகை வகையாகச் சாப்பிடுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதைப்போல, வரப்பு எலி என்று சொல்வது சாப்பிடக்கூடிய ஒன்று மட்டும் அல்ல, கிடைக்க முடியாத ஒரு உணவாகவும் இருக்கிறது. அது பல வியாதிகளைப் போக்கக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிற காரணத்தாலே, அதைக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இப்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதைக் குறை கூறவில்லை என்றால், அதற்காக நான் வரவேற்பு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. மு. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அப்போதே சொன்னேன், இழிவாகச் சொல்லவில்லை என்று. உணவிற்காக அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை ஏற்படுத்தினார்கள் என்று சொன்னேன். அது சிலருக்குப் பழக்கம் என்று சொன்னார்கள். உறுப்பினருக்குப் பழக்கமாக இருந்தாலும், வழக்கமாக இருந்தாலும், அதை அவர்களே வைத்துக்கொள்ளட்டும், எங்கள் மீது திணிக்காதீர்கள்.

1973-74 ஆம் ஆண்டில், தமிழகத்தில் கடுமையான உணவுப் பஞ்சம் நிலவிய நேரத்தில், கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டது. தமிழகத்தினுடைய உணவு தானியங்கள், தமிழகத்தினுடைய எல்லையிலிருந்து வெளி மாநிலத்திற்குப் போகக்கூடாது என்று தடை விதிக்கப்பட்டு இருந்தது. ஆனால் அன்றைய ஆட்சியாளர்கள்—1973-74 ஆம் ஆண்டு—திடீரென்று தடையை நீக்கி, ஒரேநாளில் தமிழகத்திலிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான டன்கள் உணவு

(திரு. மு. ஆறுமுகம்) [1987 ஏப்ரல் 9]

தானியங்கள் அண்டை மாநிலங்களுக்குப் போவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்கி, அதன் மூலம் தமிழகத்தில் ஒரு செயற்கையான பஞ்சத்தை, தட்டுப்பாட்டை உருவாக்கினார்கள். இதை இங்கே உள்ள அனைவரும் அறிவார்கள். ஆனால் கடந்த 10 ஆண்டுக்காலத்தில், 1977 ஆம் ஆண்டு முதல் 1987 ஆம் ஆண்டு வரை. . . (குறுக்கீடு).

(பிரிபகல் 12-10)

திரு. அ. மலர்மன்னன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, * * (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சர்க்கார் உத்தரவு போட்டதை அவர் சொல்கிறார். ஆளைப்பற்றி அவர் சொல்லவில்லை, சர்க்கார் உத்தரவு போட்டதைத்தான் சொல்கிறார். இது எப்படி ஒழுங்குப் பிரச்சினையாகும்? வேண்டாம் அதை நீக்கி விடுங்கள். பதில் சொல்லும்போது உங்கள் பிரச்சினைகளை நீங்கள் சொல்லுங்கள். தனிப்பட்ட ஆளைப்பற்றி அவர் பேசவில்லை. பிரச்சினைகள் என்ன என்பதைப்பற்றி பேசினார்கள். பிரச்சினைகள் அப்படி இல்லை என்று அதற்கு நீங்கள் விளக்கம் சொல்லுங்கள். அந்தக் காலகட்டத்தில் இருந்த விலைவாசியைப்பற்றி சொன்னார்கள். இல்லையென்று பதில் சொல்லுங்கள். நான் ரெக்கார்டில் பதிய அனுமதிக்கிறேன். * * என்பதைப்பற்றியெல்லாம் பேசவேண்டாம். பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசுங்கள்; தயவுசெய்து உட்காருங்கள்.

திரு. மு. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அன்றைக்கு அத்தகைய ஒரு நெருக்கடி நிலைமை நாட்டிலே உணவுத் தட்டுப்பாடு நிலவியதற்குக் காரணம்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 9]

அன்றைய ஆட்சியினுடைய முதலமைச்சர்தான் என்று இங்கே நான் பகிரங்கமாகச் சொல்ல முடியும். ஆனால் அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மக்கள், மக்காச்சோளத் தைத் தின்றார்கள். மக்கள் குச்சிக் கிழங்கையும், மரவள்ளிக் கிழங்கையும் தின்றார்கள். படி அரிசி 8.00 ரூபாய்க்கு விற்பது. பையிலே பணம் எடுத்துச்சென்று கையிலே அரிசி வாங்கக்கூடிய நிலை. இன்றைக்கு கையிலே குறைந்த காசை எடுத்துச் சென்றாலும் பையிலே உணவுப் பொருள்களை வாங்கக்கூடிய நிலை. ஏழாண்டு கால தி.மு.க. ஆட்சியில் எத்தனை பஞ்சப்பட்டினிச் சாவுகள் ஏற்பட்டன நாட்டிலே. இந்த 10 ஆண்டு கால ஆட்சியில், புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில் எங்காவது ஒரு பட்டினிச் சாவு ஏற்பட்டது என்று உங்களாலே நிரூபிக்க முடியுமா? இந்த 10 ஆண்டுக் காலத்தில் அரிசி விலை ஒரே நிலையாக இருக்கிறதே, எங்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே அரிசியின் விலை அலை அடிக்கப்பட்டதா? அலை மோதியதா? நிலை தடுமாறியதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியிலே விலை ஒரே நிலையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு 20 கோடி ரூபாய், 80 கோடி ரூபாய், நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் வீணடிக் கப்படுகிறது. விரயமாக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு தமிழகத்தினுடைய தானிய விளைச்சல் 26,500 ஹெக்டேர்களில் நாம் சாதாரணமாக நெல்லைப் பயிரிடுகிறோம். ஆனால் பருவ மழை தவறக்கூடிய நேரங்களில், உணவு உற்பத்தி பாதிக்கக்கூடிய நேரத்தில் பொதுமக்கள், பொது விநியோக முறையில் தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் அரிசியை நாடுகிறார்கள். மக்களுக்கு, அரிசியை கொள்முதல் செய்து மத்திய அரசு நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலைக்கே தமிழக நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம், தமிழக அரசினுடைய நேரடி முகவரான. . . .

[1987 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மலர் மன்னன் வெளியே போய் விட்டார். அவர் பேசிய பேச்சு அவைக்குறிப்பில் இருக்கிறதா? இந்த விவரம் அவைக்குத் தெரியுமா? (குறுக்கீடு) இதையும் சேர்த்து நீக்கிவிடுங்கள். * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவற்றை நீக்கி விட்டேன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் எக்ஸ்பஞ்ச் செய்த பகுதியை மறுபடியும் அமைச்சர் பேசுவது சரியா (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் ஒன்றும் இல்லை. * * அதைத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதைத்தான் நீக்கிவிட்டேன். பிரச்சினைகளைப்பற்றிப் பேசுங்கள்; தனிப் பட்டவர்களைப் பற்றி பேசாதீர்கள் என்று கூறிவிட்டேன் (குறுக்கீடு). மலர்மன்னன், குறிப்பிட்ட காலக்கட்டத்தில் ஒரு உத்தரவு போட்டு அரிசிப் பஞ்சம் ஏற்பட்டது என்பதைத்தான் அவர் சொல்கிறார். அதை இல்லையென்று மறுப்பதற்குத்தான் வாய்ப்பு கொடுத்தேன். (குறுக்கீடு) அந்தப் பகுதிகளெல்லாம் நீக்கப்பட்டுவிட்டன. நீங்கள் சொன்னதும் நீக்கப்பட்டுவிட்டது; அமைச்சர் சொன்னதும் நீக்கப்பட்டுவிட்டது. திரு. ஆறுமுகம் சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. மு. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக, (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் குறுக்கிட்டு இருக்க மாட்டேன். நான் அறையிலிருந்து கேட்டதற்குப் பிறகுதான்

* * மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 9] (திரு. ப. உ. சண்முகம்)

இங்கே வந்தேன். வழியிலே வரும்போது என்ன நடந்தது என்பது தெரியாது. அதனால்தான் வந்து தங்களைக் கேட்டேன் அது அவைக்குறிப்பில் இருந்தால் அதுபற்றி பதில்கொல்ல வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் சொன்னேன். அவைக்குறிப்பில் தவறான கருத்து இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். * * ரூபகப்படுத்துவதற்காகச் சொன்னேன். ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள். வேறு ஒன்றும் இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இந்த இரண்டு பகுதிகளையும் நீக்க ஆணையிடுகிறேன். தனியான ஆளைப் பற்றி சொல்கிறீர்கள் (குறுக்கீடு).

திரு. வி. பி. சிந்தன்: ஒரே கருத்தை இரண்டு மூன்று முறை அமைச்சர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்; அவையின் நேரம் வீணாகவில்லையா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, புரியவேண்டியவர்களுக்குப் புரியும்படி சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும். வேறு என்ன செய்வது? இரண்டு மூன்று முறை சொன்னதற்குப் பிறகுங்கூட திரு. சிந்தன் போன்றவர்களுக்கு புரியவில்லை என்றால் நான் என்ன செய்ய முடியும்? இவைகளை அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. தாசாளமாக இருக்கலாம். * * அவர் கேட்ட கேள்விக்கு நான் சொன்ன பதிலும் அவைக்குறிப்பில் இருப்பது நல்லது. ஏனென்றால் இந்தக் கேள்வியை அடிக்கடி கேட்டுக்கொண்டு சிலபேர் ஒன்றும் தெரியாததைப்போல நடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் புரிய வேண்டும், விளங்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் சொன்னேன் * *

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: முதலில் தனிநபர் பற்றி பேசியவை நீக்கி ஆகிவிட்டது. தனி நபர் பற்றிப் பேசுவதை அனுமதிக்க ஆரம்பித்தால் அது போய்க் கொண்டே இருக்கும். ஆகவே 2 பேர் பேசியதையும் அவைக்குறிப்பிலிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

[1987 ஏப்ரல் 9]

திரு. மு. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 4, 5 ஆண்டுகளாக தொடர்ச்சியாக வரலாறு காணாத வறட்சி கடுமையாக இருக்கிறது. அதனால் நெல் உற்பத்தி, விளைச்சல் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதேநேரத்தில் பேய் மழை, பெரு வெள்ளம் இவற்றால் பயிர்கள் சேதம், நாசம் ஏற்பட்டு இதனால் உற்பத்தி குறைவாக ஆகியிருக்கிறது. (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அமைச்சர் பேசியதும், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மலர் மன்னன் அவர்கள் பேசியதும் ஆகிய இரண்டு கருத்துக்களையும் அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கி ஆகிவிட்டது. (குறுக்கீடு) தனிப்பட்ட பிரச்சினையைப் பற்றி பேசிக் கொண்டே இருந்தால் அதற்கு முடிவு இருக்காது. சபையின் நேரமும் வீணாகும். ஆகவே இரண்டு பேர் பேசியதையும் அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கும்படி உத்தரவிடுகிறேன். (குறுக்கீடு) நீங்கள் தொடுவதால் தான் பிரச்சினையே வருகிறது. நீங்கள் சொன்னதை நான் சொல்கிறேன். அரசாங்கம் ஒரு உத்தரவைப் போட்டு ஒரே நாளில் அதை வாபஸ் வாங்கியதால் அரிசியில் தட்டுப்பாடு நிலை ஏற்பட்டது என்று அவர் சொன்னார். அதற்கு மறுப்பு தெரிவிப்பதாக இருந்தால் மட்டும் அதை மட்டும் நீங்கள் சொல்லலாமே ஒழிய * * என்று சொல்லுவதால் தான் பிரச்சினையே வருகிறது. அதனால்தான் அமைச்சர் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. அ. மலர்மன்னன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறிப்பை எடுத்துப் பாருங்கள், நான் அப்படி எதுவும் பேசவில்லை.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப் பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நான் கேட்டுக் கொண்டு தான் இருந்தேன். தனிப்பட்ட ஆணைப் பற்றி சொல்லக்கூடாது. ஆகவே இரண்டு பேர் சொல்லியதையும் அவைக் குறிப்பிவிருந்து நீக்கவிட்டேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்படிப் பல்வேறு வறட்சி நிலை ஏற்பட்ட நிலையில் கூட உணவுப் பொருட்களுக்கு தட்டுப்பாடு தமிழகத்தில் இல்லை. 5, 6 ஆண்டு காலத்தில் எவ்வளவு கடுமையான வறட்சி நிலவிய நேரத்தில் கூட 1977-லிருந்து 1987 வரை அரிசியின் விலை உயரவில்லை. இந்திய துணைக் கண்டத்திலேயே அரிசியின் விலை உயராத ஒரு மாநிலம் தமிழக மாநிலம் என்பதை நாம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சியில் கண்டு கொண்டு இருக்கிறோம்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் தி.மு.க. வை சேர்ந்தவர் சொன்னார், 70 கோடி 80 கோடி ரூபாய் வீணாக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று. எப்படி வீணாக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை அவர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. காரணம் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் கிராமங்களில் 17,207 நியாய விலைக் கடைகளும், நகரங்களில் 3,828 நியாய விலைக் கடைகளும் ஆக மொத்தம் 21,035 நியாய விலைக் கடைகளின் மூலம் இன்றைக்கு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் தமிழக அரசு மக்களுக்கு ஏழை எளிய மக்களுக்கு, வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழே இருக்கிற மக்களுக்கு சமுதாயத்தில் நலிந்த பிரிவினருக்கு இன்றைக்கு அத்தியாவசிய உணவுப் பண்டங்களை அரசு அதிக விலை கொடுத்தாவது வாங்கி—மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது—மக்களுக்கு விநியோகம் செய்கிறது. மத்திய அரசிடமிருந்து அதன் தொகுப்பிலிருந்து நாம் பெறக்கூடிய அரிசிக்கு கூட இரு முறை மத்திய அரசு விலையை மாற்றி அமைத்தது. ஆனால் நாம் விலையை உயர்த்தவில்லை. என் உயர்த்தவில்லை? சமுதாயத்தில் உள்ள நலிந்த பிரிவினர், ஏழை எளிய மக்கள் தலையில் அது போய் விழுந்து விடக்கூடாது என்ற நல்ல எண்ணத்தில் நாம் விலையை உயர்த்த

(திரு. மு. ஆறுமுகம்)

1987 ஏப்ரல் 9

வில்லை. குறைந்த விலைக்கே நாம் கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இதற்காகத்தான் 70 கோடி 80 கோடி ரூபாய் தமிழக அரசு இன்றைக்கு மானியமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு செலவிட்டு வருகிறது. தமிழ் நாட்டில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஏகபோக நிறுவனமான தமிழக அரசின் நேர் முகவரான தமிழ் நாடு, துகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் திறமையாக, செம்மையாக செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. அதன் காரணமாகத் தான் இன்றைக்கு லட்சோபலட்சம் டன் அரிசியை, நெல்லை கொள்முதல் செய்து இந்த ஆண்டு எத்தகைய பஞ்சமும், பட்டினியும் வராத வண்ணம் பாதுகாத்து வருகிறது. இன்றைக்கு மத்திய தொகுப்புக்கு நாம் அரிசியை நிறைய கொடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆனால் இங்கே மழை இல்லை, விளைச்சல் இல்லை என்ற நிலை ஏற்படும் போது மத்திய அரசின் தொகுப்பிலிருந்து அரிசியை கேட்டால் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அதை வாங்கிக் கொடுக்காமல் இங்கே இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் * * அந்த அளவுக்கு அவர்களுடைய. . . (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : * * என்ற வார்த்தையை நீக்குப்படி உத்தரவிடுகிறேன். காங்கிரஸ் தரப்பில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். யாராவது ஒருவர் எழுந்து பிரச்சினையை எடுத்துச் சொன்னால் அதைப்பற்றி முடிவு செய்யலாம். அப்படி நடைமுறைக்குக் கொண்டு வாருங்கள். அதை விடுத்து இப்படி எல்லோரும் எழுந்து நின்றால், இதையே எல்லா கட்சிகளும் செய்ய ஆரம்பித்தால் அது மிகவும் சிரமமாக இருக்கும்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : அவர்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்று தான் நான் கேட்டுக்கொண்டேன். ஆக * * என்ற வார்த்தைகள் அடுக்கடுக்காக வந்துவிட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த வார்த்தைகள் வேண்டாம். 'ஒத்துழைப்பு' என்று சொல்லுங்கள்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கீழை அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உபபுவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதிலே என்ன பிரச்சினை என்றால், இந்திய அரசு கொடுக்கிறது. 1 லட்சத்து 20 ஆயிரம் டன் அரிசியை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கொடுக்கிறார்கள். அது பச்சரிசி. நமக்குத் தேவை புழுங்கல் அரிசி. புழுங்கல் அரிசியை தான் நம் நாட்டில் பயன்படுத்துகிறோம். நம்மால் 30 ஆயிரம் 40 ஆயிரம் டன்னுக்கு மேல் பச்சரிசியை விநியோகம் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே கொடுத்தும் இருக்கிறது. மறுக்கவில்லை. எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. அது தான் பிரச்சினை வேறு அல்ல.

(பிற்பகல் 12-20)

திரு. மு. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே தமிழக மாநிலத்தின் பாமாவின் எண்ணெய் தேவையின் அளவு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 12,000 டன்கள் என்று இங்கே வரையறுத்து இருக்கிறோம். ஆனால் மைய அரசு கொடுப்பது 5,000 டன்கள்தான். 12,000 டன்கள் தேவையான ஒரு மாநிலத்திற்கு 5,000 டன்கள் பாமாயிலை வைத்துக்கொண்டு, எப்படி மக்களுக்கு, எல்லோருக்கும் ஒரு அளவில் வழங்கமுடியும் என்பதை இன்றைக்கு நம்முடைய நண்பர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அதேபோன்று தமிழக மாநிலத்தின் மண்ணெண்ணெய் தேவையின் அளவு 66,000 கிலோ லிட்டர். ஆனால் மைய அரசு கொடுப்பது 50,000 கிலோ லிட்டர் தான். இப்படி 60,000 தேவையுள்ள மாநிலத்திற்கு 50,000 கிலோ லிட்டரை வைத்துக்கொண்டு எப்படி எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி ஒரே சீராக வழங்கமுடியும்? 12,000 டன்கள் பாமாவின் தேவையுள்ள மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசு வழங்கியுள்ள 5,000 டன்கள் இங்கே கட்டுப்படியாகுமா? எப்படிப் போதும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். ஆகவே நம்முடைய தோழமைக் கட்சியான காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் எங்கனோடு சேர்ந்து குரல் கொடுத்து, தமிழ் மக்களுடைய கோரிக்கையை நீங்கள் பெற்றுக் கொடுப்பதற்கு ஒத்துழைப்பை நாடுகின்றோமே தவிர, வேறு ஒன்றுமல்ல என்பதை இப்போது சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(திரு. மு. ஆறுமுகம்)

[1987 ஏப்ரல் 9]

அதுபோன்று 1984 ஆம் ஆண்டில் 18,000 நியாய விலைக் கடைகளாக இருந்ததை, 1000 காடுகளுக்கு ஒரு கடை என்று இருந்ததைப் பிரித்து, 21,035 கடைகளாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

திரு. வி. தங்கவேலு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மத்திய அரசு கொடுக்கக் கூடிய 60,000 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணெயானாலும் சரி, 5,000 டன்கள் பாமாவின் ஆயிலாக இருந்தாலும் சரி, கொடுக்கக் கூடிய எந்த நுகர்பொருளானாலும், அதை விநியோகம் செய்கின்ற நேரத்தில், அது சரியாக விநியோகம் செய்யப்படவில்லை என்பது தான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. நீங்கள் அதற்கு மேல் கேட்டாலும் நாங்கள் வாங்கிக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டியிலே இருந்தால் தான் அகப்பையில் வரும் என்பது தமிழ் நாட்டிலிருக்கிற பழமொழி. பாமாவின் நமக்கு அதிகமாக ஒதுக்கலாம். ஆனால் குஜராத் மாநிலத்திற்கு அதிகமாக ஒதுக்குகிறார்கள். நமக்கு ஒதுக்கவில்லை. நானும் மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்தி வருகிறேன். போதுமான அளவில் இறக்குமதி இல்லை என்றுதான் சொல்கிறார்கள்.

பாமாவின் ஆயிலைப் பொறுத்தவரையில், குடும்ப அட்டை தாரர்களுக்குத் தருகிறோம். அதிலே பற்றாக்குறை வெளியிலே நிச்சயமாக வின் விரயம் ஆவதில்லை. ஆனால் இந்திய அரசிற்கு இதில் என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம், நெல், அரிசி போன்ற பொருள்களை கொள்முதல் செய்வதில் முழு கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்பதற்காக இன்றைக்கு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் நடத்தக் கூடிய நியாய விலைக் கடைகளை கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களுக்கு மாற்றும்படி ஆணையிட்டது. ஆனால் இந்த ஆணையை எதிர்த்து ஒரு சில கொழிற்சங்கங்கள் உயர்நீதிமன்றத்திற்கும், இன்னும் சில உச்சநீதிமன்றத்திற்கும் சென்று, தடை பெற்றிருக்கிற காரணத்தால் அதை மாற்றுவதில்

1987 ஏப்ரல் 2] (திரு. மு. ஆறுமுகம்)

தடை ஏற்பட்டது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளை நுகர்பொருள் வர்ணிபக் கழகத்திலிருந்து கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு மாற்றுவதற்கு இருக்கிற தடையினை விரைவில் விலக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதோடு, அதே நேரத்தில் தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் தன்னுடைய முழு கவனத்தையும் இதில் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம் இன்றைக்கு மாநிலத்தில் 13 நவீன அரிசி ஆலைகளை 'மாடர்ன் ரைஸ் மில்களை' நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. மேலும் 6 நவீன அரிசி ஆலைகளை கட்டுவதற்கு இன்றைக்கு அரசு ஆய்வு செய்து கொண்டிருப்பதாகவும், ஏழாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 2 நவீன அரிசி ஆலைகள் கட்ட அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. சேலம், தர்மபுரி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களில், ஏதாவது ஒன்றில் ஒரு ஆலையை நிறுவித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வடாற்காடு மாவட்டத்தில், ஜோலார்ப்பேட்டை, நாட்டம் பள்ளி, திருப்பத்தூர், ஆரணி போன்ற இடங்களில் நவீன அரிசி ஆலையை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது போன்று இன்றைக்கு தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் கொள்முதல் பண்ணக் கூடிய அரிசி, நெல் போன்றவற்றை வைப்பதற்கு அவர்களிடம் போதுமான கிடங்கு, கோடவுன் வசதி கிடையாது. ஓபன் ஸ்டோரேஜ் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு அட்டிகளாகப் போட்டு வைக்கக்கூடிய நிலை தமிழ்நாட்டிலே பல மாவட்டங்களில் நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே மாநில அரசு மாநிலத்தினுடைய பல்வேறு பகுதிகளிலும் மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும், தாலுக்கா மட்டங்களிலும் அதிகமான அளவுக்கு இந்த ஆண்டு

(திரு. மு. ஆறுமுகம்)

[1987 ஏப்ரல் 9]

வசவு செலவு திட்டத்தில் இல்லாவிட்டாலும் கூட அடுத்த ஆண்டாவது நிறைய கிடங்குகளை கட்டி போதுமான கையிருப்புகளை வைப்பதற்கு தகுதியான இட வசதிகளை செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகம் அரிசி ஆலைகளிலும், நவீன அரிசி ஆலைகளிலும் வேலை செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கு போதுமான சௌகரியங்கள் இல்லாத நிலையை தான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது. தொழிலாளர்கள், மூட்டை தூக்கு கின்றவர்கள் போன்றவர்களுக்கு உணவு அருந்துவதற்கு கூட ஷெட் வசதிகள் கிடையாது. அவர்களுக்கு கழிப்பிடங்கள் வசதி கிடையாது. அவர்களுடைய சைக்கிளை நிறுத்து வதற்கு நிறுத்தி கூடங்கள் கிடையாது. குடிப்பதற்கு சில இடங்களில் போதுமான தண்ணீர் வசதி இல்லை. இம்மாதிரி மூட்டைகளை அவர்கள் சுமந்து சென்று கிடங்குகளில் 20 அடி உயரத்திற்கு அட்டிகளில் போடுகிறார்கள். அப்படி போடுகின்ற போது மூட்டை சரிந்து அந்த தொழிலாளி அழுக்கப்பட்டு உயிர் இழக்கக்கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட மூட்டை தூக்கும் தொழிலாளிக்கு அரசு வழங்கக்கூடிய குடும்ப நல நிதி 20,000 வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுடைய உறுப்புகளுக்கு கை, கால், இடுப்பு முறிவு ஆகிய ஊனம் ஏற்படுமேயானால் அவர்களுக்கு தகுந்த நஷ்ட ஈடு ரூ. 10,000 வழங்குவதற்கு அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டும்.

இன்றைக்கு தமிழ்நாடு நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் தொழிலாளிகள் சிறந்த முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு நிரந்தரமான வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக் கூடிய வகையில் இரயிலடியில் மூட்டையை ஏற்றக் கூடிய, இறக்கக்கூடிய வேலைகளிலும் அதே நேரத்தில் நவீன அரிசி ஆலைகளில் நெல்லை கிடத்துவதும், அரிசியை பிரிப்பதும், மூட்டைகளை வைப்பதும், மூட்டைகளாகத் தைப்பதும், லாரிகளிலே ஏற்றுவதும், இறக்குவதும் போன்ற அனைத்து ஏற்றுமதி, இறக்குமதி பணிகளையும் அண்ணா கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளி

1987 ஏப்ரல் 21

திரு. மு. ஆறுமுகம்

களுக்குத் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இடையிலே ஏஜன்ஸிகள்—இடைத்தரகர்களை அனுமதித்து அதன் மூலம் தொழிலாளி வர்க்கத்தை சுரண்டுவதற்கு அனுமதிக்கக் கூடாது என்றும், நிரந்தரமாக தொழிலாளி வர்க்கமே தொடர்ந்து வேலை செய்வதற்கு அரசு ஆணையிடவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் 10 ஆண்டுகளாக பட்டினிச்சாவு என்பதே கேட்டிராத ஆட்சி புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சி தான். 10 ஆண்டுகளாக அரிசியினுடைய விலை ஏறாமல் ஒரே நிலையாக கட்டிக் காக்கக்கூடிய அரசு புரட்சித் தலைவர் அரசு தான் என்றும் கடந்த கால ஆட்சியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி—உணவு பொறுத்த வரைக்கும்—பொற்கால ஆட்சியைப் படைத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை கூறிக் கொண்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. வி. பி. சிந்தன் : அன்புக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஒரு மிக முக்கியமான பிரச்சினையை நாம் விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அரசியல் காழ்ப்புணர்ச்சிகளால் சில நேரங்களில் தடம் புரண்டு எங்கேயோ சென்றாலும் நாம் பேசுகின்ற விஷயம் ஒரு முக்கியமான விஷயம். இந்த பத்து ஆண்டுகளாக விலைவாசி உயர்ந்ததா இல்லையா அல்லது அதற்கு முன்னால் உள்ள 10 ஆண்டுகளில் விலைவாசி குறைந்ததா இல்லையா என்ற * * நான் போக விரும்பவில்லை. ஒரு பேருண்மையை நான் சபையின் முன்னே கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நான்தோறும், மணி தோறும் விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது—அரிசியினுடைய விலை உட்பட.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்று சொல்வது முறைஅல்ல.

திரு. வி. பி. சிந்தன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அன்பார்வியமெண்ட்டரி வேர்டு எதுவும் உபயோகிக்க மாட்டேன் என்பதை உங்கள் மூலமாக என்னுடைய அருமை நண்பருக்கு

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

(திரு. வி. பி. சிந்தன்) [1987 ஏப்ரல் 9]

வாக்குறுதியாக கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பேசுகின்ற பிரச்சினை முழுக்க முழுக்க மத்திய அரசினுடைய கொள்கையைப் பொறுத்த பிரச்சினை. துரதிருஷ்டவசமாக பட்ஜெட்டின் போதும், பட்ஜெட் வருவதற்கு முன்னாலேயும் நாம் எந்தெந்த பொருள்கள் அவசியமான பொருள்கள் என்று கருதுகின்றோமோ அத்தனை பொருள்களுக்கும் வரிடை உயர்த்துகிறார்கள். அதை கொள்முதல் செய்து மாநிலங்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும்.

(பிற்பகல் 12-30)

மாநிலங்கள் பொருளாதாரத் துறையிலே பின் தங்கிய நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன என்ற ஒரு நல்லுணர்வு டெல்லி ஆட்சியிடம் இல்லை. ஆகவே மாநிலங்களை இந்தத் துறையில் செயல்படுவதற்கு ஊக்குவிப்பதற்குப் பதிலாக, பல இடையூறுகளை மத்திய அரசு ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இது இந்தப் பத்து ஆண்டுகள் மட்டும் அல்ல. இதற்கு முன்னாலுள்ள 10 ஆண்டுகளுடைய நிலைமையும் இதுதான். ஆகவே, நான் இந்த நேரத்தில் துணைத் தலைவர் அவர்கள் மூலமாக அமைச்சரிடமிருந்து அறிய விரும்புவது எல்லாம், இந்தக் கொள்கையை, இந்தத் தவறான கொள்கையை எதிர்த்து நீங்கள் எந்த அளவுக்கு குரல் எழுப்பப் போகிறீர்கள் என்பதுதான்.

சென்ற பிப்ரவரி 11 ஆம் தேதி மேற்கு வங்கத்தில் 14 பொருள்களுடைய, அத்தியாவசியப் பொருள்களுடைய விலையைக் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காக மாநிலம் தழுவிய ஒரு 'பந்த்' நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லி, மாநில முதலமைச்சரும், மாநில அமைச்சர்களும் அறைகூவல் விட்டு, ஒரு மிகப் பெரிய இயக்கம் அங்கே நடத்தப்பட்டது. இந்தியா முழுவதும் ஒரு 'பாரத் பந்த்'—எண்ணெய் விலையைக் குறைக்கவேண்டும், அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டும்; முறையான முறையில் கொள்முதல் செய்து, மாநில அரசுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு 'அனைத்து இந்திய பந்த்' நடைபெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 2] (திரு. வி. வி. சிந்தன்)

நான் இதையெல்லாம் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம், திட்டக் கமிஷனிலேயும், முதலமைச்சர்களுடைய கூட்டத்திலேயும், பல நேரங்களில் இத்தகைய கருத்துள்ளவர்கள் Conclave நடத்துகிறார்களே, அத்தகைய Conclave களிலும், முதலமைச்சர்களை அழைத்துப் பேசுகிற அரசியல் மேடைகளிலேயும்—நம்முடைய முதலமைச்சரும், நம்முடைய தமிழக அரசும்—இந்தக் கொள்கைகளை மறுக்கிறவர்கள் நீங்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை—ஆனால் அமைச்சர்கள் உட்பட அந்தப் பக்கத்திலே சேர்ந்து நிற்கவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அரிசி கோரி, நியாயமான விலைக்கு அரிசி வழங்க வேண்டும் என்று கோரி ஒரு நாள் உண்ணாவிரதம் இருந்த முதலமைச்சரை நான் பாராட்டியவன். இப்போதும் அந்த உணர்வில் பேசக் கூடியவன். ஆனால் இப்போது அந்தக் கொள்கைகள் என்ன காரணத்தினாலோ—நான் அந்த அரசியல் விளக்கத்திற்குப் போவதற்கான நேரம் இல்லை—பின் தள்ளப்பட்டு நீங்கள் தவறான ஒரு பாதையிலே சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்தப் பிரச்சினையை நம்மால் சமாளிக்க முடியாது.

இந்தக் கொள்கை அறிக்கையிலே போடப்பட்டிருக்கிற விலைகளையும், கணக்குகளையும்பற்றி நான் பேசவில்லை. இதை கொள்கை அறிக்கையாக எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. சில புள்ளி விவரங்களைக் கொடுத்த ஒரு அறிக்கையாக மட்டும் நான் கருதுகிறேன். அரிசி, நல்ல அரிசி ரூ. 4.05 பைசாவுக்கு கிடைக்கிறது என்று போட்டிருக்கிறது. எங்கேயாவது அது கிடைக்கிற இடத்தை, துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் எனக்குச் சொல்வாரேயானால் அந்த இடத்திற்குச் சென்று மாதத்திற்குத் தேவையான அரிசியைப் பெற்றுக்கொள்ள முயலுவேன் என்று அவருக்குப் பணிவன்போடு தெரியப்படுத்திச் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. தங்கராசு]

[1987 ஏப்ரல் 9]

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே ஒரு விலை. கோவையிலே ஒரு விலை. தமிழகம் பூராவும், இந்தியா பூராவும் ஒரு விலை வேண்டும் என்ற கொள்கைக்காக நாம் சண்டை போடவில்லை யென்று சொன்னால், நான் பேசும்போது ஆத்திரப்பட்டு, கூச்சல் எழுப்பலாம்; அதை குறிப்பிலிருந்து நீக்கி விடு என்று சொல்லலாம். ஆனால் உண்மைகளை நீங்கள் எந்தக் குறிப்பிலிருந்தும் நீக்க முடியாது.

இன்றையதினம் அந்த அமைப்பைத்தான் விலைவாசிகளைக் குறைப்பதற்கான ஒரு திறமையான கருவியாக நாம் பயன்படுத்த வேண்டும். வேறு எந்த வழியும் இல்லை. ஒரு முதலாளித்துவ சமுதாயத்தில்—துரதிருஷ்டவசமாக நிலப்பிரபுக்களைப் பேணிப் பாதுகாக்கிற தனவந்தர்களைக் கோடல்வரர்களாக மாற்றுகிற ஒரு கொள்கையை 1947-க்குப் பிறகு மத்திய அரசு அனுஷ்டிக்கிற காரணத்தினாலே நாளொரு மேனியும், பொரு தொரு வண்ணமுமாக விலைவாசி உயர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் சோசலிஸ்ட் நாடுகளை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். நான் ரஷ்யாவைப் பற்றிப் பேசவில்லை. சீனாவைப் பற்றிப் பேசவில்லை. வியட்நாம் என்று ஒரு சின்ன நாடு உண்டு. உங்களுக்குத் தெரியும். யுத்தத்தால் . . . (கூச்சல், குழப்பம்).

திரு. மா. சுந்தரதாஸ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, பணக் காரர்களைக் காப்பாற்றுகிற அரசு என்று அவர் சொல்கிறார் (குறுக்கீடுகள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நீங்கள் பேசும் போது அதற்குப் பதில் சொல்லலாம். (குறுக்கீடுகள்) தவறான வார்த்தைகள் இருந்தால்தான் நீக்க முடியும். திரு. தங்கவேலு பேசவிருக்கிறார். அவர் பேசும்போது பதில் சொல்லலாம். எதிர்த்துப் பேசவேண்டும் என்றால் அவரிடம் பதில் சொல்லச் சொல்லுங்கள். (குறுக்கீடுகள்) நீங்கள் உட்காருங்கள். திரு. விந்தன், பேசுங்கள்.

1987 ஏப்ரல் 9]

திரு. வி. பி. சிந்தன்: இந்தப் பிரச்சினை மத்திய அரசினுடைய கொள்கைகளுடன் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை அல்ல என்று அவருக்குக் கருத்து இருந்தால், அவர்கள் சொல்லட்டும். நான் ஆட்சேபிக்க மாட்டேன். இது மத்திய அரசு கடைப்பிடிக்கிற, மத்தியப் பேரரசு கடைப்பிடிக்கிற கொள்கையினால்தான் இன்றைய தினம் தமிழகமும், மற்ற மாநிலங்களும் பாதிக்கப்படுகின்றன. விலைவாசி உயர்கிறது என்பது (குறுக்கீடு) கம்யூனிஸத்தைப் பற்றிப் பேசுவதற்கான மேடை அல்ல என்பதை உணர்ந்துதான் நான் பேசுகிறேன். . . (குறுக்கீடு, கூச்சல்).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. வெங்கடா ரெட்டி, என்ன சொல்ல வேண்டும். சொல்லுங்கள். . . (குறுக்கீடு) நீங்கள் பேசுங்கள். . . (குறுக்கீடு). திரு. வெங்கடா ரெட்டி நான் உங்களை அனுமதித்திருக்கிறேன். நீங்கள் இங்கே பார்த்துப் பேச வேண்டும் (குறுக்கீடு). திரு. வெங்கடா ரெட்டி நான் உங்களை அனுமதித்திருக்கிறேன். அனுமதித்ததே தப்பு என்கிறீர்களா? அதற்கு விளக்கம் சொல்லுகிறீர்களா? (குறுக்கீடு) நீங்களும் பப்ளிக் மீட்டிங் மாதிரி அங்கேயே பார்த்துக் கொண்டு பேசினால் எப்படி? (குறுக்கீடு) இங்கே பார்த்து பேசுங்கள். என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? சொல்லுங்கள். . .

Thiru T. VENKATA REDDI: Mr. Deputy Speaker, Sir, the hon. Member Thiru Chintan, when he is speaking on the Budget, is imputing motives. He has been saying that from 1947 the Central Government is for the landlords and the rich people. But, the hon. Member must be aware that the Central Government has been following a socialistic policy from Pandit Nehru's period onwards and has been introducing a large number of policies for the uplift of the rural and poor people, whereas in Russia they have been deviating from the Communist principles and allowing private ownership now.

[1987 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதை நீங்கள் பேசும்போது சொல்லலாமே. (குறுக்கீடு) பரவாயில்லை. அது அவருடைய கருத்து. இது உங்களுடைய கருத்து. உங்கள் கருத்துக்களை சப்ஸ்டான்ஷியேட் பண்ணி விஷயத்தை நீங்கள் சொல்லுங்கள். அவர் அவருடைய கருத்தை சப்ஸ்டான்ஷியேட் பண்ணி விளக்கட்டும். அதை விட்டுவிட்டு வார்த்தைக்கு வார்த்தை விளக்கம் கேட்டு பதில் சொல்ல வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் எதிர்பார்க்கக் கூடாது. நீங்கள் பேசும் போது இந்த விஷயத்தையெல்லாம் சொல்லலாம் . . . (குறுக்கீடு) இது சரியில்லை.

திரு. கு. ரமணி: இந்தியாவில் நடக்கிற . . . (குறுக்கீடு).

திரு. கே. சுப்பராயன்: அதுபற்றிய விவரம் பூராவும் அவருக்குத் தெரியும் (குறுக்கீடு).

திரு. வி. பி. சிந்தன்: I am not yielding. I am not provoked by them. அந்த விவாதத்திற்குள் நான் செல்ல விரும்பவில்லை. நான் சொல்வதெல்லாம் வியட்நாம் என்று ஒரு நாடு உண்டு. யுத்தத்தால் பெருமளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு நாடு (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இப்படி உறுப்பினர்கள் ஒரே சமயத்தில் எழுந்து பேச ஆரம்பித்தால் எப்படிச் சபையை நடத்துவது? நான் திரு. வெங்கடா ரெட்டியை அனுமதித்தேன். அவர் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே அவருக்குப் பின்னால் இருந்துகொண்டு ரன்னிங் காமெண்டரி மாதிரி பேசுவது சரியாகாது. இப்படியே ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் ஆரம்பித்தால் சரியாக இருக்குமா? உங்கள் கட்சியிலிருந்து திரு. தங்கவேலு அவர்கள் பேச இருக்கிறார். அப்போது எவ்வளவு விஷயங்களை வேண்டுமானாலும் பேசலாம். நேரம் கேட்டுப் பேசலாம். அதைச் செய்யாமல் இப்படி ஒரு உறுப்பினர் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது பின்னாலே பேசிக் கொண்டிருப்பது சரியாக இருக்காது. அது சரியான முறையல்ல.

1987 ஏப்ரல் 9]

திரு. வி. பி. சிந்தன்: இன்றையதினம் அங்கே ஒரு கிலோ அரிசி 36 பைசாவுக்கு நாடு முழுவதும் விறியோக்கப்படுகிறது என்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள்—காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் உள்பட—அங்கே சென்று பார்த்துவிட்டு வந்து அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அறிக்கையை வேண்டுமானால் நான் அடுத்த கூட்டத்தில் கொண்டுவந்து இங்கே படித்துக் காட்ட யாராக இருக்கிறேன். அங்கே எப்படி அது சாத்தியமாகிறது? மிகப் பெரிய அளவுக்குக் கொள்முதல் திட்டத்தை நடைமுறையில் கொண்டு வருகிற காரணத்தால் இந்த நிலைமையை அவர்களால் உருவாக்க முடிகிறது. அத்தகைய கொள்முதல் திட்டத்தை இங்கே மத்திய அரசு தொடர்ந்து மறுக்கிறது. மத்திய அரசு அந்தக் கொள்முதல் திட்டத்தை ஊக்குவிப்பதற்குப் பதிலாக சர்க்கரை விலையை உயர்த்துகிறது—சர்க்கரை ஆலை அதிபர்கள் அங்கே சந்தித்தால் போதும்—பாமாவின் விலையை உயர்த்துகிறது—அங்கே சென்று சந்தித்தால் போதும்—அரிசி விலையை உயர்த்துகிறது

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது கொஞ்சம் ஸ்லீப்பிங் ஆக இருக்கிறது. Definitely it is a sweeping remark. ஸ்பெசிடிக் ஆக சொன்னால் பரவாயில்லை. உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்ல உரிமை இருக்கிறது ஒட்டிக் கொள்கிறேன். ஆனால் இது ஸ்லீப்பிங் ஆக இருக்கிறது.

திரு. வி. பி. சிந்தன்: அப்படி இரண்டு தடவை அரிசி விலையை மத்திய அரசு உயர்த்தியிருக்கிறது. ஆனால் மாநில அரசு உயர்த்தவில்லை என்று இந்த அறிக்கையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர்கூட அதைக் குறிப்பிட்டார். நான் அதைத்தான் குறிப்பிட்டேன். ஆகவே நாடு முழுவதும் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும். பொருள்களை நியாய விலையில் வழங்க வேண்டும்.

[திரு. ஏ. தங்கராசு]

[1937 ஏப்ரல் 9]

மருந்து, துணி, பருப்பு, எண்ணெய் மற்றும் உபயோகிக்கப்படும் சமையல் எண்ணெய் உள்பட அனைத்தும் விநியோகிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான ஒரு பலமான இயக்கத்தை நடத்த வேண்டும். அதைத் தவிர பேச்சோ—தீர்மானங்களோ—இந்தப் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண முடியாது என்பதை நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே முறையில் இன்னும் ஒரு பிரச்சினையை நான் இங்கே விவாதிக்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12.40)

இந்தக் குறிப்பிட்ட இலாக்காவினுடைய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி நான் இங்கே பேசும்போது அந்த இலாக்காவினுடைய நடவடிக்கைகளை ஆழமான பரிசீலனைக்கு தமிழக அரசும், சட்டமன்றமும் உள்ளாக்க வேண்டும் என்று பணிவன்போடு வேண்டிக் கொள்கிறேன். நான் அதிகாரிகளைக் குறிப்பிட்டுப் பேசும் போது அவர்கள் பதில் சொல்ல இங்கே இயலாது என்று நீங்கள் சொல்லக்கூடும். ஆனால் எடை போடுகிற பிரச்சினையிலும், அதே முறையில் அத்தப் பொருள்களினுடைய தரத்தைப் பார்த்து கொள்முதல் செய்வதிலும் ஏராளமான முறைகேடுகள் இருக்கின்றன. கார்ட் வழங்குவதில் இருந்து தினசரி பொருள்களை வழங்குவது வரை மிகப் பெரிய முறைகேடுகள் இருக்கின்றன. என்னுடைய நேரத்தை அதற்காக நான் எடுத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. நான் மெத்த வருத்தத்தோடு சொல்லுகிறேன். பொதுக் கணக்குக் குழுவினே இந்தப் பிரச்சினைகள் வரும்போது, நான்கு ஆண்டுகளாக மத்திய அரசின் ஆணையர், ஆடிட்டர் குறிப்பிட்ட சில தவறுகள் மீண்டும், மீண்டும் திருத்தப் படாமலே இருக்கின்றன என்பதைப் பார்த்தோம். நான் விவரங்களுக்குள்ளே போகவில்லை. இந்த இலாக்காவை முறைப்படுத்துவதற்கு உரிய கடுமையான நடவடிக்கையை எடுக்க வில்லை என்றால் நாம் எடுக்கிற முயற்சியை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாது.

மூன்றாவதாக நான் இங்கே ஒரு விஷயத்தை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே, கலப்படத்தைத் தடுக்க, அதேபோல விநியோக முறையில் உள்ள முறைகேடு

1987 ஏப்ரல் 9] (திரு. வி.பி. சிந்தன்)

களைத் தடுக்க பல ஆலோசனைகள் இங்கே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்காக பல அமைப்புகளை நாங்கள் உருவாக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கலப்படத்தைத் தடுப்பதற்காக 1,547 பேர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது என்ன நடவடிக்கை என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். கலப்படம் செய்தவர்கள் மீது எடுக்கக் கூடிய நடவடிக்கைகள் சில எனக்குத் தெரியும். பத்து ரூபாய், 15 ரூபாய் அபராதத்தை போட்டு விடுகிறார்கள். இந்த அபராதத்தை போடுகிற**

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அதை நீக்கி விடுங்கள். இது எப்படி சரியாக இருக்கும்? கற்பனையிலே நீங்கள் ஒரு ஆர்க்யூமெண்டைப் பண்ணினால் எப்படி? அந்தப் பகுதியை நீக்கிவிடுகிறேன். * * என்று சொன்ன அந்தப் பகுதியை நீக்க ஆணையிடுகிறேன். Hypothetical argument என்றால் நிறைய சொல்ல வேண்டி வரும்.

திரு. வி. பி. சிந்தன்: Weights and measures பற்றி, அந்த இலாக்கா நாங்கள் அடிக்கடி பழகுகிற ஒரு இலாக்கா என்பதாலே சொல்லுகிறேன். 13,957 வழக்குகள் என்று அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது அந்த வழக்குகளில் எல்லாம் கொடுக்கப்பட்ட தண்டனை என்ன என்று விளக்கம் தர வேண்டும் என்று கோருவது நியாயமில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது என்பது எனக்குத் தெரியும். போய் பேசுகிறார்கள், சிற்றுண்டி அருந்துகிறார்கள், எப்படியோ திரும்ப வருகிறார்கள். ஆகவே நடவடிக்கை எடுப்பது என்பது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசு கொண்டு வந்துள்ள ஒரு சட்டத்தைப் பற்றி அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கன்ஸ்யூமர் புரொடெக்ஷன் ஆக்ட்—நாடாளுமன்றம் நிறைவேற்றிய இந்தச் சட்டத்தை அமுல்படுத்த வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

(திரு. வி.பி. சிந்தன்)

[1987 ஏப்ரல் 9]

நடத்தினார்களா? அதற்கான ஆக்க பூர்வமான் நடவடிக்கை என்ன எடுக்கப் போகிறார்கள்? அதற்கு கால வரம்பு என்ன என்பதைச் சொல்ல முடியுமா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களிடம் வலியுறுத்திக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

விஜிலென்ஸ் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் இன்று விவாதிக்கக்கூடிய அத்தனை பிரச்சினைகளிலும் விஜிலென்ஸ் இல்லை என்றால் மிகையாகாது. இந்தத் துறையிலே தனவந்தர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. இரண்டு உதாரணங்களைச் சொல்லுகிறேன். மத்திய அரசு நமக்குக் கொடுக்கும் பாமாவின் ஆயில் போதாது. இதற்காக அமைச்சர் அவர்களுக்கு பரிவோடு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்களுடைய கோரிக்கை நியாயமானது. மண்ணெண்ணெய் கொடுப்பது போதாது. ஆகவே அதைக் கேட்கும் கோரிக்கை நியாயமானது. மண்ணெண்ணெய் தனியாரால் உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை. ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன்தான் மண்ணெண்ணெய், பாமாவின் ஆயில் ஆகியவற்றை வழங்குகிறது. நமக்கு மாதந்தோறும் கிடைக்கிற, அல்லது மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை கிடைக்கிற மண்ணெண்ணெய், பாமாவின் ஆயில் எவ்வளவு, எந்தெந்த மாவட்டங்களுக்கு எவ்வளவு எவ்வளவு அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது, எப்படி விநியோகிக்கப்படுகிறது என்று ஏன் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு கேட்க விரும்புகிறேன். காரணம் ஒரு பத்திரிகையில் போட்ட செய்தியை நான் படித்தேன். அந்தச் செய்தி: முழுமையாக நம்பி நான் சொல்லவில்லை. சென்னைக்கு வந்த பாமாவின் ஆயிலை பெஜவாடாவுக்குக் கொண்டு சென்று விற்பதாக சென்ற ஆண்டு செய்தி வந்ததை நான் படித்தேன். ஆகவே விநியோகத்திலே ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷனிலிருந்து சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷனுக்கு வரக்கூடிய மண்ணெண்ணெயைக் கை வண்டிகளிலே விநியோகம் செய்வதை ஆட்சேபிக்க வில்லை. அவர்கள் குடும்பத்தை நடத்துவதற்கான செலவினங்களுக்கு அவர்கள் அதைச் செய்யட்டும். ஆனால் தனியார் வியாபாரிகளுக்கு மொத்தமாக மண்ணெண்ணெய் வழங்கும் பாமக்கத்தை ஏன் நிறுத்தக் கூடாது என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 9/ (திரு. வி.பி. சிந்தன்).

அதுமட்டுமல்ல, ஊழியர்களைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் சொன்னபோது, நான் மேசையைத் தட்டினேன். அவர் காதுக்கு அது கேட்டிருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அவர் சொன்ன எல்லா கருத்துக்களையும் ஆதரிக்கிறேன். ஏறத்தாழ 8,000 ஊழியர்கள் Trainee Bills Clerk என்று போட்டு மாதம் 150 ரூபாய் ஊதியம் வழங்கப் படுகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நீண்ட நாட்களாக எனக்கு பழக்கம் உள்ள ஓர் அமைச்சர் என்பதால் அவரைப் பணிவோடு வேண்டிக்கொள்கிறேன். 150 ரூபாய்க்கு ஓர் ஊழியர் பணி புரிகிறார். Trainee bills clerk ஆகப் பணி புரிகிறார். 8 ஆண்டுகளாக டிரெயினியா? இந்த இலாக்காவில் சிக்கலான, காஃப்ளிகேட்ட வேலையைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு அவருக்கு 8 ஆண்டுகளா? 8 ஆண்டுகளாக 150 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் நிலைமையை மாற்ற வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, கான்ட்ராக்ட் முறையை வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்துவது தடுக்கப்பட வேண்டும். நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், மத்திய அரசுக்கு எதிரான ஒரு தெளிவான, எதிரான கொள்கையைக் கடைப்பிடித்து, தமிழகத்திற்குத் தேவையான பொருள்கள் வேண்டும் என்று கேட்கவேண்டும். நாம் பிச்சை எடுக்கவில்லை. இந்தியக் குடியரசில் தமிழகத்தில் உள்ள குடிமக்கள், தமிழகத்தில் உள்ள அரசு என்ற முறையில் மத்திய அரசு கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது.

அடுத்து விநியோக முறையிலே உள்ள ஒழுங்கீனங்களைப் போக்கவேண்டும். ஊழலைப் போக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. இந்த சமுதாயத்தின் சாபக்கேடாக அது மாறியிருக்கிறது. எல்லா மாநிலங்களிலும் உள்ள நிலைமை அதுதான். இருந்தாலும் அதற்கு ஆதரவான அதிகாரிகளானாலும், ஊழியர்களானாலும், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாரானாலும் அவர்களுடைய கடுமையாக நடவடிக்கை எடுத்து, எக்ஸ்சம்ப்ளரி பணிஷ்மென்ட் கொடுத்து, விநியோகத்தைச் சிறந்த முறையில் செய்ய முயற்சி எடுக்கவேண்டும். மேலும் கார்டுகள் விநியோகிப்பதில் உள்ள குறைபாடுகளையும் குறைக்க வேண்டும். 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்ற முறையிலே இதை விநியோகித்தவேண்டும். இது சாத்தியம். நாம் ஏதேதோ திட்டங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். கவர்னர்

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1987 ஏப்ரல் 9]

உரையில் பேசுகிறபோது 1,800 மெகா வாட் மின்சார உற்பத்தி செய்யும் திட்டத்தை காகிதத்தில் படித்தால் மட்டும் போதாது, அதற்கு ஒரு கவர்னர் தேவையா என்று நான் கேட்டதை மீண்டும் நினைவுபடுத்துகிறேன். அப்படியல்ல இது. நிச்சயமாக இந்த ஆக்கபூர்வமான திட்டத்தில் அரசு உறுதியாக நிற்குமானால் அது சாத்தியம்.

கடைசியாக முடிப்பதற்கு முன் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கொள்முதல் கொள்கையிலே சற்று மாற்றம் வேண்டும். மத்திய அரசு விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான தொகையைக் கொடுக்கக்கூடாது என்று வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. மாநில அரசு கேட்ட தொகையை மத்திய அரசு வழங்குவதில்லை என்பது தெரியும். இருந்தாலும் மத்திய அரசு விவசாயிகளுக்கு நியாய விலை கொடுக்கவேண்டும். நான் அன்றைய தினம் அதைப் பற்றி பேசியபோது, ஒரு சிலர் அந்தப் பக்கத்திலிருந்து என்னை விமாசித்துச் சொன்னார்கள். நகரில் அரிசி விலையைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள், கிராமங்களுக்குப் போய் விவசாயிகளுக்கு நெல்லுக்கு அதிக விலை தர வேண்டுமென்று சொல்லுவார்கள், இது முரண்பாடு தானே என்று சொன்னார்கள். இந்திய அரசியலிலே இது முரண்பாடு இல்லை. இந்த இரண்டையும் இணைத்துச் செய்வதுதான் சிறப்பு, இணைத்துச் செய்வதுதான் அரசியல். இந்த இரண்டையும் இணைத்துச் செயல்படுத்துவதன் மூலமாக இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும்.

அத்துடன், மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் நேரடிப் பொறுப்பில் இல்லாவிட்டாலும், இதைச் செய்யவேண்டும். எவ்வளவு விரைவிலே பினாமி நிலங்களைப் பறிமுதல் செய்ய முடியுமோ, அவ்வளவு விரைவிலே செய்ய வேண்டும். 5,000 ஏக்கர் பினாமி நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் தமிழகத்தில் உண்டு என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நான் பெயரைச் சொல்லவில்லை, ஒரு பக்கத்திலிருந்து கூச்சல் எழும்பும் என்பதால். அப்படி 5,000 ஏக்கர் பினாமி நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்களே. அந்த பினாமி நிலங்களை தைரியமாக துணிச்சலாக நாட்டு மக்களின் உதவியுடன், ஆதரவுடன் எடுத்தால், கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு இல்லாமை வறங்க முடியும். அந்த நிலங்களுக்கு அட்டை ஒரு பைசா வழங்கக் கூடாது. தட்டை ஈடு இல்லாமை, நிலத்தை

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. வி. பி. சிந்தன்]

எடுத்து, வழங்கி, அவர்களிடம் வாங்கும் சக்தி அதிகமானால், நம்முடைய கடைகளிலே எந்தப் பொருளை விற்பனைக்கு வைத்தாலும், அவை அனைத்தையும் வாங்கிவிடுகின்ற தமிழகமாக, சுபிட்சமான தமிழகமாக, ஒன்றுபட்ட புலம் வாய்ந்த இந்தியாவிலே சிறப்பான தமிழகமாக அமையும். அதற்கான கொள்கைகளை இன்றைய தினம் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்தி, அதிலே நான் குறிப்பிட்ட பலகீனங்களைப் போக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கோரி, அமைகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-50)

* திரு. ஏ. தங்கராசு : மதிப்பிற்குரிய பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கை 35 நுகர்பொருள் வழங்கும் மானியத்தை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் இந்தத் தமிழகத்தில் இருக்கின்ற ஏழையெளிய மக்கள் ஏற்றம் பெறுவதற்கும், பாட்டாளி மக்கள் வாய்ப்பையும் வசதியையும் பெறுவதற்கும், பின் தங்கிய சமுதாயத்தினர் வாழ்க்கையில் உயர்வதற்கும் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த வகையில் அடுத்த திட்டமாக இந்தத் திட்டம் இருக்கிறது. பாட்டாளி வர்க்கத்திற்குண்டான திட்டம் இந்த நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம். ஏழை எளிய மக்கள் வாய்ப்பு பெறுகின்ற வகையில் இந்தத் திட்டம் இரண்டாவது திட்டம் என்பதை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்து நெல் விலை குவிந்தால் ஒன்றுக்கு, ஏகபோக கொள்முதல். .

[1987 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். * * என்று. இவை எல்லாம் அன்பார்லிமெண்டரி வேர்ட்ஸ் என்று பார்லிமெண்டிலே, பல சட்டமன்றங்களிலே தீர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இனிமேல் அப்படிப் பேசாமல் இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் * * என்ற வார்த்தையை நீக்கிவிடுகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதற்கு ஒரு லிமிட்டே இல்லாமல் போய்விடுமே.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: * * என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அதற்குப் போகவில்லை என்று சொன்னார். திரு. வி. பி. சிந்தன் அவர்கள் never mentioned.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: குறிப்பேட்டிலே பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சபையிலே எந்தவிதமான சினிக் வேர்ட்ஸ் அல்லது வேறுவிதமான வார்த்தைகள், நகைச்சுவையோடும், சரித்திரபூர்வமான கோட்டிங்ஸ் ஒன்றும் பண்ணமுடியாது போய்விடும். தயவுசெய்து

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இல்லை, இல்லை. அதெல்லாம் அன்பார்லிமெண்டரி என்று முதலிலேயே சொல்லியிருக்கிறார்கள் * * என்று சொல்வதெல்லாம் அன்பார்லிமெண்டரி. நான் படிக்கிறேன். வேண்டுமென்றால் கேளுங்கள். * * (குறுக்கீடு) யாருமே சொல்ல வேண்டாம் என்கிறேன். * * என்று இல்லாமலேயே, அதே மாதிரிகூட சொல்லலாமே இங்கே. இதிலே

* * மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக் கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 4;

[பேரவைத் துணைத் தலைவர்]

என்ன இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. ** என்ற வார்த்தை நம்மை நாமே குறைத்துக்கொள்கிற மாதிரி இருக்கிறது. அதைத் தவிர்க்கலாம் என்றுதான் சொல்கிறேன். இதிலே பிடிவாதம் தேவையில்லை.

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னென்ன வார்த்தைகள் அதிலே அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கின்றன?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அனுமதிக்கிற வார்த்தைகளை அனுமதிக்கலாம். பாராளுமன்றத்திலே அனுமதிக்கிறதை அனுமதிக்கலாம். பாராளுமன்றத்திலே அனுமதிக்காததை நாம் அனுமதிக்காமல் இருக்கலாம்.

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சுட்டிக்காட்டி சொன்னார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அடுத்தவனைப் பார்த்து **சொல்பவர் என்று குறிப்பிடும்போது ** என்ற அந்த வார்த்தையை நீக்கியிருக்கிறோம். இதிலே இவ்வளவு பிடிவாதம் தேவையில்லை. ** என்ற வார்த்தை உபயோகப் படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வேறு மாதிரி வார்த்தை போட்டுக் கொள்ளுங்கள். ** என்று நம்மை நாமே குறிப்பிட்டு பேசிக்கொள்ளக்கூடாது. குறைத்துச் சொல்லக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

திரு. கு. ரமணி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அவர் சொல்கிறார்கள். நான் அந்தமாதிரி போக வில்லை, செய்யவில்லை என்கிறார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இனிமேல் ** என்ற அந்த வார்த்தையை யாரும் பயன்படுத்த வேண்டாம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சிந்தன் அவர்களும் பயன்படுத்த மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதை நீக்கி விடுங்கள்.

** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றது.

[1987 ஏப்ரல் 9]

* திரு. ஏ. தங்கராசு: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இந்த அரசு ஏகபோகக் கொள்முதல் செய்கிறது. தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பல்வேறு கடைகள் மூலமாக உணவுப் பொருள்களை வழங்க, ஏகபோக கொள்முதலை ஏற்படுத்தி னார்கள். ஆனால் இந்த ஏகபோக கொள்முதல் செய்கின்ற நெல்லின் விலையை மத்திய அரசாங்கம்தான் நிர்ணயம் செய்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயம் செய்திருந்தாலும், இந்த அரசு, மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு விவசாயிகளுக்கு மத்திய அரசு நிர்ணயித்திருக்கின்ற விலையைவிட 35 ரூபாய்க்கு மாலியமாக இடுபொருள்கள், உரங்கள் வழங்குகிறது என்பதையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இருந்தாலும் மத்திய அரசு நிர்ணயித்து இருக்கின்ற விலை ஒரு குவிண்டாலுக்கு 154 ரூபாய் என்று இந்த ஆண்டு நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த 154 ரூபாயை விவசாயிகளுக்கு வழங்குகின்ற அதே நேரத்தில் அவர்கள் நெல்லை உற்பத்தி செய்ய ஆகிற செலவு, அவற்றுக்குக் கிடைக்கின்ற விலை இவற்றை எல்லாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் இந்த 154 ரூபாய் போதுமானதா என்று கேட்டால் நிச்சயமாகப் போதாது. ஆகவே, அதையும் உணர்ந்துதான் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒரு குவிண்டால் நெல் கொடுத்தால் அதற்கு விலையுடன் கூடவே 35 ரூபாய் மதிப்புள்ள இடுபொருளையும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக, நான் ஒரு விவசாயி என்ற முறையில், அந்த விவசாயக் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன் என்ற முறையில், இந்த அரசைப் பாராட்டுவதிலே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். விவசாயிகளுக்குத் தருகின்ற இடுபொருள்கள் மூலம் அவர்கள் நன்மை அடைந்தாலும் கூட அதே நேரத்தில் நான் இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஏகபோக நெல் கொள்முதல் செய்யும் எல்லா இடங்களிலும் Mini Godown ஒன்றும், சுமார் 100 மூட்டைகள் நெல் காய வைப்பதற்கான வசதியும் இருந்தால் குறுவை சாகுபடி நெல் கொள்முதல் செய்யும்போது அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு மிகவும்

1987 ஏப்ரல் 9] (திரு. ஏ. தங்கராசு)

வசதியாக இருக்கும். இப்போது அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இன்றைக்கு விவசாயிகள் குறிப்பாக டெல்டா பகுதியில் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, சிதம்பரம் தாலுக்காவாக இருந்தாலும் சரி, காட்டுமன்னார் கோவில் தாலுக்காவாக இருந்தாலும் சரி, அங்கெயெல்லாம் சுமார் 100 மூட்டைகள் நெல் காய வைப்பதற்கான வசதியை, கள வசதியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே குறிஞ்சிப்பாடி பிரக்காவை மாத்திரமாவது ஏகபோக கொள்முதல் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த அரசு 1982 ஆம் ஆண்டு குடும்ப அட்டைகள் வழங்கியது. 1986 ஆம் ஆண்டு வரை அதில் காலக் கட்டம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்தது. அந்த காலக் கட்டம் முடிவடைந்து விட்டது. அதில் மேலும் ஒரு ஆண்டு குறைத்துக்கொள்ள வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஆண்டு புதிதாக விரிவான ஒரு கணக்கெடுப்பு நடத்தி அதன் பிறகு குடும்ப அட்டை வழங்க ஏற்பாடு செய்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி புதிதாக குடும்ப அட்டைகள் வழங்க ஏற்பாடு செய்கிற போது ஒவ்வொரு கிராமப் பகுதியும் புதிதாக கணக்கெடுக்கப் பட வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலே வாழ்கிற ஏழையெளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய மக்கள், அவர்களுக்கெல்லாம் குடும்ப அட்டைகள் வழங்க வேண்டும். அதோடு மட்டுமல்லாமல் எங்கெங்கு விடுபட்டிருக்கின்றனவோ அங்கே எல்லாம் சென்று, காலனிகளின் உள் பகுதிக்கு சென்று கணக்கெடுத்து குடும்பக் காட்டுகள் வழங்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் இப்படிப்பட்ட ஏழை எளிய மக்கள் வாழ்கின்ற இடங்களில் எங்கு எல்லாம் நியாயவிலைக் கடைகள் இல்லாமல் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் நியாயவிலைக் கடைகளை அவசியம் திறக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். முன்பு உணவுத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றிருந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதே அவையில் பேசும்போது அயிரத் திற்கு மேற்பட்ட காட்டுகள் இருக்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் புதிதாக நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதுபோல 500 காட்டுகளுக்கு மேல் இருக்கிற இடங்களிலும் புதிதாக நியாயவிலைக் கடைகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று

(திரு. ஏ. தங்கராசு) [1987 ஏப்ரல் 9]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற எல்லப்பன்பேட்டை காலனி, அயன் குறிஞ்சிப்பாடி காலனி, கன்னித் தமிழ்நாடு காலனி, கம்பளிமேடு காலனி போன்ற இடங்களில் எல்லாம் புதிய நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மாண்பு உணவு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இம்மாநிலத்தில் மொத்தம் 21,035 நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக 119.66 லட்சம் குடும்ப அட்டைதார்களுக்கு அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. அதுபோல கிராமப்பகுதியில் உள்ள கடைகள் 17,307 என்றும், அதற்காக வழங்கப்பட்டுள்ள குடும்ப அட்டைகள் 81.72 லட்சம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுபோல நகரப் பகுதியிலுள்ள கடைகள் 3,828 என்றும், அதற்காக வழங்கப்பட்டுள்ள குடும்ப அட்டைகள் 37.94 லட்சம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வளவு விரிவான முறையில் ஏராளமான கடைகளின் மூலமாக மக்களுக்கு நியாய விலையில் அதிகப் பொருள்களை வழங்கக் கூடிய வாய்ப்பினை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, கூட்டுறவு சங்கங்கள் சார்பில் நடத்தப்படும் 15,931 கடைகள் மூலமும், நுகர்பொருள் வானிய கழகம் சார்பில் நடத்தப்படும் 5,049 கடைகள் மூலமும், தொழிற்சங்கங்கள் தோட்ட தொழிலாளர்கள் சார்பில் நடத்தப்படும் 55 கடைகள் மூலமும் இந்த அரசு மக்களுக்கு அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களை வழங்கி வருகிறது. ஆக, அனைத்துத் தரப்பு மக்களுக்கும் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருள்களை வழங்குகின்ற வகையில் பகுதி பகுதியாக திட்டங்களைத் தீட்டி அதற்குரிய ஏற்பாடுகளை இந்த அரசு செய்து கொண்டு வருவதற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். ஆகவே, அதற்கடுத்த அரிசி வழங்குவதைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால், மாண்புமிகு நம்புடைய தமிழகத்தின் முதல்வரவர்கள் சாதாரண ரக அரிசி 1 ரூபாய் 75 பைசாவுக்கும், சன்ன ரகம் 2 ரூபாய் 25 பைசாவுக்கும், மிகச் சன்ன ரகம் 2 ரூபாய் 50 பைசாவுக்கும் என்ற வகையில் குடும்ப அட்டைதார்களுக்கு வழங்குவதற்கு உண்டான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த வகையில் இன்றை" நினை" தமிழகத்திலே இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட

1987 ஏப்ரல் 3] [திரு. வி. தங்கவேலு]

சமுதாயமும், ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயமும், பின்தங்கிய சமுதாயமும், தொழிலாளர் வர்க்கமும் பாராட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த வகையில் இந்த துகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் மூலமாகச் செயல்படுகின்ற அத்தனை அதிகாரிகளையும் நான் பாராட்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

அதே சமயத்தில் இந்த அரசாங்கம் இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு உணவுப் பொருள் வழங்குவதற்கு எவ்வளவு நஷ்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் பார்க்கின்றபொழுது என்பது கோடி ரூபாய்—இந்த அரசாங்கம் மக்கள் மத்தியில் செல்லக் கூடாது என்ற வகையில் அரசாங்கமே என்பது கோடி ரூபாய் நஷ்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இவ்வளவு மலிவு விலையில் உணவு தானியங்களை வழங்குகிறது என்பதை நான் பார்க்கிறபொழுது மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன், பெருமைப்படுகிறேன், பூரிப்படைகிறேன்.

அதற்குப் பின்னாலே, இங்கே ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு வழங்கிய சர்க்கரை, 450 கிராம். நான்கரை கிலோ என்று இருந்ததை ஐந்து கிலோ என்று உயர்த்தியிருக்கிறார். ஆகவே, ஏழை எளிய மக்களுக்கு உணவு வகைகள் கிடைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில்தான் இன்றையதினம் புரட்சித் தலைவரவர்கள் இந்த ஏற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் பார்க்கின்றபொழுது, வெளிப்படையாக மகிழ்ச்சியடைகின்றேன் என்பதையும், பூரிப்படைகிறேன் என்பதையும் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நியாய விலைக் கடைகளில் வழங்கப்படும் உணவுப் பொருட்களைக் கண்காணிப்பதற்கு ஆங்காங்கே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் ஆலோசனையில் பேரில் இந்த நியாய விலைக் கடைகளைக் கண்காணிப்பதற்கும், உணவுப் பொருட்கள் நியாயமான வகையில் வழங்கப்படுவதற்கும்

[திரு. ஏ. தங்கராசு]

[1987 ஏப்ரல் 9]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களையும் கலந்து ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி, அதற்குண்டான வாய்ப்பை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்பதையும் நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, குறை எதுவும் இருந்தாலும், கிராமத்திலே சொல்லு வார்கள், “பூனை இருக்கிற இடத்தில்தான் எலியும் பேரன் பேத்தி எடுத்துக்கொண்டிருக்கும்” என்று, செல்வார்கள். அந்த வகையில் குறைகள் இருந்தாலும் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் இந்தச் துறையில் இருக்கின்ற குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்து மக்களுக்கு நல்ல உணவுகளையும், கட்டுப்பாடு உள்ள உணவு தானியங்கள் கிடைப்பதற்கும் உண்டான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த வாய்ப்பைத் தந்த துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. சுப்பராயன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அமைச்சரவர்களால் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை என்ற சொற்கைக் குறிப்பின்மீது இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக உணவு நிலைமை என்று சொல்கின்றபோது, அனைத்துத் தரப்பிலேயிருக்கின்ற பலதரப்பட்ட மக்களும், பொதுமக்களும் குறிப்பாகச் சுட்டிக் காட்டுவது, நுகர்வோர் நலன் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதைப் பற்றித்தான். இங்கே அறிக்கையிலே கூட நுகர்வோர் நலன் பாதுகாக்கப்படுவதற்கு உரிய வழிமுறைகளைப் பற்றியெல்லாம் சுருக்கமாகக் குறிப்பிட இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசும் இதுகுறித்த ஒரு சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறது. நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, மனிதாபிமானத்தோடும், பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நலன்களைப்

1987 ஏப்ரல் 1] (திரு. கே. சுப்பராயன்)

பாதுகாப்பதில் ஒரு ஆவேச உணர்ச்சியோடும் இந்தப் பிரச்சினையைக் கருத வேண்டிய தவிர்க்க முடியாத அவசியம் இருக்கிறது என்பதைத்தான் இங்கே குறிப்பிட்ட விரும்புகளேன்.

நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் பற்றாக குறை பொருளாதாரம் நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய ஒரு அமைப்பு என்கிற முறையிலேயும், வியாபாரிகள் பொருட்களை வியாபாரம் செய்வதற்காக மக்கள் முன்னால் முனைப்பாக சுரப்பதற்குரிய வழி முறைகளில், விளம்பரத்தைத் தொடர்ச்சியாகச் செய்கின்ற நிலைமை நீடிப்பதாலும், இந்த விளம்பர மோகங்களுக்கிடையில் தரமான பொருட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்குரிய கூர்ந்த மதி பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் வாழ்கின்ற ஏழ்மைப்பட்ட மக்கள் அதிகம் இருக்கின்ற காரணத்தினாலும், இந்தப் பிரச்சினை மிக அவசர, அவசியத்தோடு கவனிக்கப்பட வேண்டிய பிரச்சினை என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட்ட விரும்புகளேன். வருகின்ற தகவல்களை முழுமையாகப் பரிசீலிப்பதற்கோ, வழங்கப்படுகின்ற பொருட்களின் தரத்தைப்பற்றிக் கூர்ந்து பார்ப்பதற்குரிய வாய்ப்பே அற்ற, ஏமாற்றுகின்றவர்களிடம் ஏமாந்து போகின்ற வாடிக்கையாளர்களாக மக்கள் இருக்கின்ற காரணத்தால், இந்த நுகர்வோர் நலன் முற்றிலும் பரிவோடும், வேகத்தோடும் பார்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு விஷயம் என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட்ட விரும்புகளேன்.

இந்த அறிக்கையில் கூட கூறப்பட்டிருக்கிறது. என்ன கூறப் பட்டிருக்கிறது? கருத்தரங்கு நடத்துவது, கண்காட்சி நடத்துவது, கல்வி அளிப்பது என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அவைதான் உண்மையிலேயே நுகர்வோரைப் பாதுகாக்குமா? இந்தியாவில் இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலைமை என்ன இந்த உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்தமட்டில்? இந்தியாவிலேயே கலப்படம் செய்யப்படாத பொருள் எது என்று கண்டுபிடிக்கிற காலம் இது. கலப்படம் இல்லாத பொருள் எது என்று கண்டுபிடிக்க ஆராய்ச்சி நடைபெறுகிற இன்றைய நிலையில் கோடிக்கணக்கான மக்கள், கல்வி அறிவு இல்லாத ஏழை எளிய மக்களை ஏமாற்றுகின்ற வியாபாரிகளைத் தடுக்க என்ன நடவடிக்கை இருக்கிறது? அவர்கள் கலப்படம் செய்வதைக் கருத்தரங்கிலே, கண்காட்சியிலே, கல்வி நிறுவனத்திலே சரிசெய்துவிட முடியுமா? எழுத்தறிவில்லாத ஏழை எளிய மக்களால், சாதாரண கிராமப்புற மக்களால் அவற்றைப் புரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லை.

[திரு. கே. சுப்பராயன்] [1987 ஏப்ரல் 9]

உணவுப் பண்டங்களில் பெரும்பகுதியும் கலப்படம் என்று நான் கூறவில்லை; பொறுப்புள்ள இடத்திலே இருக்கிற பொறுப்புள்ளவாகள்தான் இப்படிச் கூறுகிறார்கள். இந்தக் கலப்படத்தை எப்படித் தடுக்கப்போகிறோம், மக்களைக் காப்பாற்றப் போகிறோம்? இதிலே பல பிரச்சினைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. சட்டங்கள் பல இருக்கலாம்; ஆணைகள் எத்தனையோ இருக்கலாம். அதிகாரிகள் ஏராளமாக இருக்கலாம்; யார், யார் கலப்படம் செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்க பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள் இருக்கலாம். இருந்தபோதிலும் கலப்படம் என்பது நிரந்தரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. தரமற்ற கண்காணிப்பால், தரமற்ற உணவுப் பண்டங்களால் மக்கள் அல்லல்படும் நிலை அன்றாடம் காணப்படுகிறது. அதை எல்லாம் சட்டத்தால் தடுக்க இயலவில்லை என்பது நடைமுறை அனுபவம். இரக்கமற்ற வியாபாரிகளால், கலப்படம் செய்பவர்களால் ஏற்படுகின்ற இன்னல்கள், மக்களைச் சாகடிப்பது என்பது ஒரு கொடுமையான குற்றம் என்று அரசு கூட ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று கருதுகிறேன். உணவில் கலப்படம் செய்து உயிரைப் போக்கினாலும் இரக்க சிந்தனையால் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தண்டனையோ மிகவும் குறைவானதாக இருக்கிறது. ஹெல்மட் அணியாதவருக்குக் கொடுக்கும் தண்டனையைவிட கலப்படம் செய்கின்றவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தண்டனை குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, அரசின் சட்டம் எப்படி இருக்கிறது என்றால், 'நான் அடிப்பது போல் அடிப்பேன்; நீ அழுவது போல் அழ' என்று சொல்வதைப் போல அவ்வளவு 'மைல்டு அட்டாக்' ஆக இருக்கிறது. இப்படி இருந்தால் கலப்படத்தை எப்படித் தடுக்க முடியும் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, கலப்படத்தைத் தடுப்பதற்கு கடுமையான தண்டனை அளிக்க தகுந்தமுறையில் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும்; அதற்கு மாநில அரசு மத்திய அரசோடு போராட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த ஒரு விஷயம். தற்போது வளர்ந்து வருகிற அல்லது வளர்க்கப்பட்டு வருகிற நுகர்வோர் பாதுகாப்பு இயக்கமும், சட்டமும் ஓரளவுக்கு மேற்பட்ட மக்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறதே தவிர கீழ்மட்டத்தில் இருக்கிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பாக இல்லை; பயன்படுவதாக இல்லை. ஏனென்றால் அவர்

1957 ஏப்ரல் 9] (திரு. கே. சுப்பராயன்).

களுக்கு இப்படிப்பட்ட சட்டம் இருப்பதாகவோ இயக்கம் இருப்பதாகவோ தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பு இல்லை. இது சம்பந்தமாக அறிவைக் கூர்மையாக்கிக்கொள்ள அவர்களுக்கு வழியில்லை என்பதுதான் நடைமுறை உண்மை. இந்த நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாடு நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தைப் பற்றிய அறிக்கையில் ஒரு விஷயம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தினால் நடத்தப்படுகின்ற 5,049 நியாய விலைக் கடைகளில் ஏறத்தாழ 6,760 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பணியாளர்களை எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றும் செய்து ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். அந்த உத்தரவை எதிர்த்து நீதிமன்றத்திலே வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டது; இன்னும் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு இருக்கிறது. நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் இயங்கிவந்த நியாய விலைக் கடைகளை முழுமையாக கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றுவது சரியல்ல. ஒன்றாவது வகுப்பிலே படிக்கிறவனை இரண்டாவது வகுப்பிற்கு மாற்றுவது என்றால் அது 'பாஸ்' செய்யும் முறை. ஆனால் ஒன்றாம் வகுப்பிலே படிக்கிறவனை அதற்குக் கீழே தள்ளுகிறபோது 'பாஸ்' என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? தனியார் துறை கூட்டுறவுத் துறைக்கு வரலாம்; கூட்டுத் துறைக்கு வரலாம்; பொதுத் துறைக்கு அல்லது அரசுத் துறைக்கு வரலாம். அது முறை. ஆனால் அரசுத் துறையில் இருக்கிற நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் கடைகளை கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றுவது என்பது பொருத்தமானது அல்ல; முன்னேற்றம் அல்ல; வளர்ச்சியும் அல்ல. ஆகவே, கூட்டுறவுத் துறையில் இருப்பதை அரசுத் துறைக்குக் கொண்டு வாருங்கள். அரசு நிறுவனம்தான் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகம்.

கடந்த காலத்தில் ஒரு கேள்வியின்போது 'சப்ளிமெண்டரி' கேட்டபோது அமைச்சரவர்கள் அதைக் கண்டுகொள்ளாமலேயே பதில் அளித்தார்கள். இப்போதும் கண்டுகொள்ளாமல் போவது நல்லதல்ல. ஆகவே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, தயவு செய்து இப்போது நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் பணியாற்றுகின்றவர்களை, அந்த ஊழியர்களை கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றும் முயற்சியை அரசு மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

(திரு. கே. சுப்பராயன்)

[1987 ஏப்ரல் 9]

(பிற்பகல் 1-10)

அதோடு கூட்டுறவுத்துறையில் இருக்கிற பொது விநியோக முறை முழுவதையும் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்திற்கு மாற்றி எல்லாக் கடைகளிலும் மளகைச் சாமான்கள் உட்பட அனைத்து தரமான பொருட்களையும் நியாயமான விலைக்கு விற்றக்கூடிய முறையில் நிரந்தரமான கடைகளாக மாற்றுவதோடு அந்த ஊழியர்கள் அனைவரையும் நிரந்தரமாக ஆக்க வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட்டுக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக அதற்கு ஒப்புக் கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அங்கே பணியாற்றுகிற ஊழியர்களின் நிலைமை என்ன? 8 வருஷம், 10 வருஷமாக நிரந்தரத் தொழிலாளர்களாக இல்லாமல் தற்காலிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய விஞ்ஞான மேதைகள் செய்கின்ற தொழில் அல்ல அது. துட்பமான தொழிலும் அல்ல. எடை போடுகிற, பொருட்களைக் கட்டிச் கொடுக்கிற வேலை அது. 8 வருஷம், 10 வருஷம் பயிற்சி பெற வேண்டிய வேலையா அது? எனவே மிகச் சாதாரணமாக எடைபோட்டு வழங்குகிற, பொருட்களைக் கட்டிச் கொடுக்கிற வேலையில் இரண்டு வருஷம், மூன்று வருஷம், 8 வருஷம் என்று தற்காலிக ஊழியர்களாக வைத்துக்கொண்டிருப்பது எந்த வகையான வாதத்திலும் நியாயப்படுத்த முடியாத விஷயம் என்பதால் இந்தத் தொழிலாளர்களில் எவரும் பாதிக்காத வகையில் பொது விநியோக முறை முழுவதையும் நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின்கீழ் கொண்டுவர வேண்டும், அதற்காக முயற்சிக்க வேண்டும், அந்தத் தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அத்தகைய நிலையை மேற்கொள்வதுதான் இன்றைய தமிழ்நாட்டினுடைய பொது விநியோக முறைக்கு பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

அடுத்து, குறிப்பிட வேண்டிய விஷயம் ஒன்று இருக்கிறது. இந்தத் துறைகளிலே பணியாற்றக்கூடிய கலாசி தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இதுபோல் பல துறைகளில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்கள் கான்ட்ராக்ட் அடிப்படையில், அதாவது ஒப்பந்தக்கூலிகளாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். இந்த

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. கே. சுப்பராயன்]

முறைகளைத் தயவுசெய்து அரசு கைவிடவேண்டும். சில நேரங்களில் அரசு தனக்கு வசதியான முறையில், நிதிமன்றத்தின் தீர்ப்புகளைக் காட்டுவதற்கு முயற்சிக்கிறது. இங்கே நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒப்பந்த அடிப்படையில் பணியாற்றுகிறவர்களை நிரந்தரமாக்கவேண்டுமென்று உச்ச நிதிமன்றமே தீர்ப்பு கொடுத்திருந்தும் கூட இன்னும் அரசுத் துறையில் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களை தற்காலிகத் தொழிலாளர்களாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்றால் நியாயத்திற்கு நீங்கள் சவால் விடுகிறீர்களா? அல்லது நியாயமான தீர்ப்பையே ஏற்றுக்கொள்வதில்லை என்கிற ஒரு ரெக் கார்டை உருவாக்குவதற்குத் தயவு செய்து முயற்சிக்க வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மண்ணெண்ணெய், பாமாலின், சர்க்கரை, பருப்பு போன்றவை பற்றாக்குறையாகத்தான் சப்ளை செய்யப் படுகின்றன. மத்திய அரசிடமிடத்திலும் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி இருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். மத்திய அரசிடம் நீங்கள் வலியுறுத்தவில்லை என்றால் கூட தவறுதான். அல்லது மத்திய அரசுக்கு வலியுறுத்தியும்கூட அவர்கள் தர மறுத்து விட்டார்களா? அல்லது இதற்கு மேலே வழங்குவதில்லை என்று எல்லைக்கோடு நிர்ணயித்திருக்கிறார்களா? அல்லது இந்தக் கேள்வியையே சுண்டுகொள்ளாமல் இருக்கிறார்களா என்பதைப் பற்றி அரசு குறிப்பிட வேண்டும்.

அடுத்து ரேஷன் கடைகளில் வழங்குகின்ற அரிசியின் தரம் மிக, மிகக் குறைவு. இவ்வாறு அதன் தரம் மிக, மிகக் குறைவாக இருப்பதால் பெரும்பகுதி மக்கள் ரேஷன் கடை அரிசியை வாங்குவதே இல்லை. அப்படி வாங்காத நிலையில் தேங்குகிற அரிசியை வேறுபல வழிமுறைகளில் ரைஸ் மில்களுக்கு விற்றுவிடுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி விற்கப்பட்டு வருகிற அரிசிபை மீண்டும் கொள்முதலும் செய்துவிடுகின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இப்படி சைக்கிள் செயின் மாதிரியான ஒரு சுற்று இந்த ரேஷன் கடைகளில் நிலவுகிறது என்று பொறுப்புள்ள பத்திரிகைகள் உட்பட பொறுப்பான பலதரப்பட்டவர்கள் குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். அவற்றைக் குற்றச்சாட்டாக நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டாம்; நானும் குற்றச்சாட்டாகச் சொல்ல விரும்ப

[திரு. கே. சுப்பராயன்]

[1987 ஏப்ரல் 9]

வில்லை. கவனத்தில் கொள்ளுங்கள். ரேஷன் அரிசியின் தரத்தைத் தாவுசெய்து கூட்டுங்கள். அந்த அரிசி வெளியே விற்கப்படுவது உண்மையா என்பதைக் கண்டறியுங்கள். விற்கப் படுகிறது என்றால் நடைமுறைகளை மாற்றுவதற்குரிய பொருத்த மான வழிமுறைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இறுதியாக ஒரு விஷயத்தை அதன் முக்கியத்துவம் கருதி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒரு பொறுப்புள்ள அரசு என்ற முறையிலே உங்களிடத்திலே, ஒரு பொறுப்புள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையிலே நான் ஒன்றைச் சொல்கிறேன். கோடிக்கணக்கான மக்களின் நலன் கண்டு கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறது. கலப்படம், தரமற்ற உணவு என்ற இந்தச் சூழ்நிலைகளுக்கு எதிராக எந்த வழிமுறைகளில் இயக்கம் நடத்துவது பொருத்தம் என்பதைக் கண்டறிய அனைத்து கட்சிகளையும், அனைத்து பொது நிறுவனங்களையும் சேர்ந்த ஒரு கூட்டு விவாதத்தை நடத்தி பொருத்தமான வழிமுறைகளை உருவாக்கி கலப்படம், தரமற்ற உணவு ஆகிய வற்றுக்கு எதிராக நாம் போர் தொடுக்க வேண்டும். இந்திய அரசிலும் சரி, மாநில அரசிலும் சரி சின்னச்சின்ன குற்றங் களுக்கெல்லாம் மிகப்பெரிய அளவில் தண்டிக்கிறோமே! கலப்படம் என்பது சின்னக் குற்றம்தானா? இந்த அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறீர்கள் பல விஷயங்களில் தண்டனை கொடுக்கப் பட்டிருப்பதாக, என்ன தண்டனை? வெறும் ஃபைன்தான் தண்டனையா? பல இடங்களில் பருப்பிலே கலப்படம் செய்யப் பட்டு, அப்படி கலப்படம் செய்யப்பட்ட பருப்பை உண்ட காரணத்தால் பலர் முடமாசி, கைகால்கள் விளங்காமல் இருக்கிறார்கள் என்று பொறுப்புள்ளவர்கள் அறிக்கையாக வெளியிட்டுக்கிறார்கள். அவர்களைக் கடுமையாக தண்டிக்க வேண்டும் என்கிறபோது ஜவஹர்லால் நெரு சொன்ன ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. கலப்படக் குற்றவாளிகள் தூக்கில் இடப்பட வேண்டியவர்கள் என்று. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : For Food Adulteration sentence is minimum.

1987 ஏப்ரல் 21

திரு. கே. சுப்பராயன் : எனவே நேரு அவர்கள் குறிப்பிட்டதை மீண்டும் குறிப்பிட்டு, அந்தக் குற்றவாளிகளைத் தண்டிக்க வேண்டுமானால் கடுமையான தண்டனைதான் இவற்றைத் தடுக்கும். அதற்காக நான் முன்னால் சொன்னபடி பல தரப்பு மக்களையும், அமைப்புகளையும் கூட்டி விவாதித்து பிரத்தியேகமாக சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

டாக்டர் கே. சமரசம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடுமையான வறட்சியிலும் உணவுப் பிரச்சனை இல்லை என்ற புரட்சியை உருவாக்கிய உணவுத் துறை, நுகர் பொருள் வழங்கு துறை ஆகியவை மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரிசிடான் அரசியலை உருவாக்குகிறது என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். அதை உணர்ந்த காரணத்தினால்தான் இந்த ஆட்சி அந்தத் துறையில் மிகச் சிறப்பாக எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றியிருக்கிறது, நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பணிவோடு எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பொரேஷனை எல்லாம் கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றுவது என்பது சரியல்ல என்று சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள். ஏதோ அரசுத் துறையிலேயிருந்து தனியார் துறைக்குப் போவது 7-வது படித்தவர்கள் 6-வதுக்குப் போவது போலச் சமம் என்றெல்லாம் பொருள்படி கருத்தைச் சொன்னார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், இந்தத் துறை அதோடு இணைவது பாவில் சர்க்கரை கலந்தது போல் இனிப்பான செய்தியே கவிர, வேறு அல்ல என்று நான் கூட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நாம் இங்கே 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்று வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் மலைப் பகுதிகளிலே ஒடுக்குப்புறமாக, ஒதுக்குப் புறமாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு நாம் இன்னும் அதிக வாய்ப்புக் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் இந்தக் கடைகளை கூடுதலாக்கிச் செய்ய வேண்டும். அப்படி கூடுதலாக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது அதற்கு வேலையற்ற பட்டதாரிகளை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இப்போது கூட நாம் வேலையற்ற பட்டதாரிகளுக்கு கடன் வழங்குகிறோம். வழங்கக் கூடிய கடன்

[டாக்டர் கே. சமரசம்] [1987 ஏப்ரல் 9]

தொகையால் என்ன தொழில் நடக்கிறது என்ன முன்னேற்றம் என்றெல்லாம் ஆராயும் போது அது மிகப்பெரிய அளவுக்கு இல்லை. ஆகவே சுய வேலை வாய்ப்புத் திட்டம் தேவை என்று சொல்லக் கூடியவர்களுக்கு நாம் கடனைக் கொடுத்து அல்லது பொருள்களைக் கொடுத்து விற்பனை செய்வதற்கு வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்து கொடுக்கலாம். என்னென்ன பொருள்களைக் கொடுக்கிறோமோ அவற்றை பாக்கெட் செய்து கொடுத்து விடலாம். எல்லாவற்றையும் பாக்கெட் செய்து கொடுப்பதினால் எந்தப் பிரச்சனையோ, சிக்கலோ, சங்கடமோ இல்லாமல் இருக்கும். அப்படிக் கொடுக்கும்போது கமிஷன் ரேட்டிலே 2 ரூபாய் என்றால் அந்தப் பொருளை 2.10, 2.20-க்கு மேல் விற்கக் கூடாது என்ற முறையில் டோம்ஸ் கண்டிஷனை வைத்து செய்தோமானால் மக்களுக்கும் நியாய விலையில் பொருள்கள் கிடைக்கும், பட்டதாரிகளுக்கும் சுய வேலை வாய்ப்பாகும். அந்த வகையில் இந்தத் திட்டத்தை செய்ய வேண்டும். அதிலும் அவர்களுக்கு ஐடென்டிபிகேஷன் கார்டு கொடுத்து, அதிலே எல்லா விவரங்களும் பதிய வைத்து, எந்த பாங்கிலிருந்து கடன் கொடுத்தோம், எந்த இடத்திலிருந்து பொருள்கள் கொடுத்திருக்கிறோம் போன்றவற்றை எல்லாம் பதிந்திருக்கக் கூடிய வகையில், இதை செப்பனிட்டு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அவர்கள் ஒழுங்காக நடத்தினால் அரசுப் பணிகளுக்கு முன் உரிமை கொடுத்து எடுத்துக் கொள்ளவும் அதிலேயே வகை செய்யலாம்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 1-20)

இப்போது இருக்கக் கூடியவற்றில் பல இடங்களில் நல்ல முறையில் நடந்தாலும் சில இடங்களில் கோளாறு இருக்கின்றது. உலக்கையை முழுங்குகிற கிளர்க்கிடம் உரலையே முழுங்குகிற மேனேஜர் வாய்த்தது போல சில சூப்பர்வைசர்களின் கண்காணிப்பினால்தான் சில குறைகளே ஏற்படுகிறது. தொழிலாளர்கள், ஏழைகள் ஆகியவருக்குத் தேவையான பண்டம் கிடைக்காமல் போய் விடுகிறது. ஆகவே அதை நீங்கள் பார்த்து நல்லமுறையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒன்பது கோடி ரூபாய் அளவில் நாம் வேலை

1987 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

யில்லாத பட்டதாரிகளுக்கு பல்வேறு வகையில் உதவிகளைச் செய்கிறோம். அவர்களையெல்லாம் ஒரு சோஷியல் ஓர்க்கர் என்ற முறையில் அல்லது ஒரு பி.ஆர்.ஓ. என்ற முறையில் செய்து அவைகளைக் கண்காணிக்கிற வகையில், ஒழுங்குபடுத்துகிற வகையில் பார்வையிட்டு அவர்களுடைய கருத்துக்களை, உணர்வுகளைத் தெரிவிக்கக் கேட்டுக் கொள்ளலாம். இந்தத் துறை எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்வையிட்டுச் சொல்லுங்கள் என்று அவர்களைச் சொன்னால் அவர்கள் அதைப் பார்த்தது போல இருக்கும், நாம் கொடுத்த பணத்திற்கு அவர்களும் ஒரு வேலை செய்ததாக இருக்கும். அவர்கள் கற்ற கல்வியை மறக்காது இருக்கவும் உதவும். அந்தவகையில் அவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாட்டிலே பொருள் உண்டு. ஆனால் ஏழைகளுக்குச் செல்ல வில்லை. பதுக்கல்காரர்கள் கையில் பதுங்கிப் போய்விடுகிற காரணத்தால்தான் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை. இதற்கு ஒரு நல்ல சிஸ்டத்தை உருவாக்கி நல்லமுறையில் பதுக்கலை ஒழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் ஒரு கடைக்கு பாமாயில் ஒப்படைக்கிறோம் என்றால் அது வெளியே வேறு இடத்தில் இருக்கிற தனியார் கடையில் கிடைக்கிறது என்றால் அந்தக் கடையின் உரிமத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும். இன்னும் சொன்னால் ஒரு முறை ரத்து செய்ய வேண்டும். மீண்டும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை அந்தக் கடையில் இருந்தால் அவர்களுக்கு சிறை தண்டனை கூட கொடுக்கலாம் என்ற நிலை இருக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தின் பொருள், நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் இருக்க வேண்டிய பொருள் வெளியே தனியார் கடையில் விற்பனை செய்யுகிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு சிறைத் தண்டனை கொடுத்தால் கூடத் தவறில்லை.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1987 ஏப்ரல் 9]

அவர்களுடைய உரிமத்தை ரத்து செய்தால் கூடத் தவறில்லை என்று நான் சொல்வேன். அந்தவகையில் ஒரு முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து கலப்படம் என்பது உடலை அழித்து, உயிரைக் குடிக்கக்கூடிய ஒன்று. கலப்படத்திற்கு சரியான தண்டனை நிச்சயமாகத் தேவை. ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் அபராதம் எல்லாம் கலப்படத்தைப் போக்க உதவாது. அந்தவகையில் ஒரு சட்டமுன்வடிவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நாம் வைத்திருக்கிற பொருள்களின் ஸ்டாக் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும். அவற்றைப் பாதுகாப்பாக வைக்கும் வகையில் பொருள்கள் பாதுகாப்பு வசதியை நனீனப் படுத்த வேண்டும். ஸ்டாக் வைக்கும் போது பராமரிப்பு சரியான முறையில் இல்லாத காரணத்தால் அவற்றிலிருந்து வாடை வருகிறது என்று புகார் வருவதைத் தவிர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மலைப்பகுதியில் பணியாற்றுகிற நியாயவிலைக் கடைப் பணியாளர்களுக்கு மலைப் படி ஊக்கத் தொகை கொடுக்கலாம். அல்லது ஏற்கனவே நான் சொன்னதைப் போல வேலையில்லாதப் பட்டதாரிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கக் கூடிய வகையில் அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்தால் இந்தக் கடைகள் நல்ல முறையில் இயங்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

துகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தை நாம் என்ன காரணத்திற்காக ஏற்படுத்தினோமோ அந்த நோக்கம் நிறைவேறுகிற வகையில் செய்து, கழகம் மேலும் வளர்ச்சி அடையக் கூடிய வகையில் செய்து, மேலும் செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 9] [டாக்டர் கே. சமரசம்]

நீலகிரி மாவட்டத்தில் எப்சி.ஐ., கொடவுன் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசை மாநில அரசு வற்புறுத்தி இருக்கிறது. அதனை மேலும் வற்புறுத்தி அந்த கொடவுனை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நீலகிரி மாவட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். மலைப் பகுதியாக இருக்கிற காரணத்தால் அதனைப் பரிவோடு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அவையில் சில கருத்துக்களைப் பேசுகிற போது, எதிர்க்கட்சிகள் குற்றம் சொல்கிறபோது, கருத்துக்களைச் சொல்கிறபோது நமக்கும் அவர்களுக்கும் சில வித்யாசங்கள் உண்டு. ஒருவரைப் பார்த்து ஒருவர் சொல்கிறார், நீ எல்லோரையும் முழுங்கி விடுவாய், நீ அவர்களை காலி பண்ணி விடுவாய் என்றெல்லாம் சொல்வார்கள். இன்னொருவர் சொல்கிறபோது மற்றவரை விட உனக்கு ஆயுள் அதிகம் என்று சொல்வார். முதலில் சொல்பவர்களுக்கு பஜாரி என்று பெயர்; இரண்டாவது வகையில் சொல்பவர்களுக்கு சம்சாரி என்று பெயர். இப்படி அரசியலில் பஜாரிகள் சிலர் இருக்கிறார்கள். அரசியல் சம்சாரியாக ஆளும்கட்சி இருக்கிறதால் அதைத் தாங்கி நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்லி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரலென்று அமர்கிறேன்.

திரு. எஸ். என். இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உணவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள நுகர்பொருள் மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் சார்ந்துள்ள இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் கட்சியின் தீர்மானம் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழுகிறேன்.

[திரு. எஸ். என். இராமசாமி] [1987 ஏப்ரல் 9]

தமிழகத்தில் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை விதம் தற்போது நடைமுறைப்படுத்தி, நடைபெற்று வருகிறது. ஒரு ஊராட்சி மன்றத்தில், 5, 6 சிற்றூர்கள் இருந்து வருகின்றன. ஆனால், சில கிராமங்கள் 4, 5, 6 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் அமைந்திருப்பதன் காரணமாக, அந்தச் சிற்றூரைச் சேர்ந்த மக்களுக்கு ரேஷன்கள் சரியான முறையில் கிடைக்க வில்லை. இதற்குக் காரணம் அந்த கிராமத்தில் வசிக்கக் கூடியவர்கள் மிகவும் தொலை தூரம் நடந்து வந்து பொருட்களை வாங்க முடியவில்லை. அதேநேரத்தில் அவர்கள் எல்லாம் கிராமத்திலே காலையிலேயே வேலைக்குச் செல்பவர்களாக இருப்பதால், இரவு நேரத்திலே கிராமத்திற்குத் திரும்பி வரவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக அவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளுக்குச் சென்று பொருட்களை வாங்க முடியாத நிலைமை இருந்து வருகிறது. ஆப்படிப்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களைச் சேர்ந்த கிராமங்களுக்கு, 500 கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்ற அடிப்படையில் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களை இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சில ஊராட்சிமன்றங்களைச் சேர்ந்த சிற்றூர்களிலே அதிக கார்டுகள் இல்லாமல், குறைவான கார்டுகள் இருக்கும். இதுபோன்ற கிராமங்களுக்கு இந்த நுகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தின் கடைகளிலிருந்து வரத்திற்கு ஒரு நாள், அல்லது 2 நாள் சென்று, அந்தக் கிராம மக்களுக்கு நுகர்பொருட்களை, இந்த வாணிபக் கழகம் போட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல், தற்போது இந்த வாணிபக் கழகத்தின் கடைகளுக்கு கொடுக்கக்கூடிய மூட்டைகள், சுமார் 72 கிலோ எடை இருக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தின் ஆணையில் இருக்கிறது. ஆனால் எந்த மூட்டையை அளந்துபார்த்தாலும், நிறுத்துப் பார்த்தாலும், அதன் எடை 62 கிலோ தான் இருப்பதாக எல்லா இடங்களிலும் சொல்லப்படுகிறது. அதேநேரத்தில் சத்துணவுக் கூடங்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய உணவுப்

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

பொருட்களின் எடைகளும், அளவுகளும் குறைவாக இருப்பதன் காரணமாக, அளவு குறையாத அளவிற்கு, இந்த நியாய விலைக் கடைகளுக்கு உணவுப் பொருட்களை வழங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று, சாத்தான்குளம் தொதியிலும், ராதாபுரம் தொகுதியிலும், திருச்செந்தூர் தொகுதியிலும் சரியானபடி மழை இல்லாமல், வறட்சி ஏற்பட்ட காரணத்தால், அங்கு கொடுக்கப்படக்கூடிய ரேஷன் பொருட்களின் அளவை, இந்தக் கால கட்டங்களில் சிறிது அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அனேகமாக சில கிராமங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு ரேஷன் கார்டுகள் கிடைக்காமல் உள்ளது. பழைய கார்டுகளுக்கு மாற்றாக புதிய கார்டுகளைக் கேட்டால் கூட அதையும் கொடுக்காமல், தாலுக்கா அலுவலகம் சென்று, அவர்கள் கேட்கும் போது கூட, அவர்களுக்கு இந்தக் கார்டுகள் சரியானபடி வழங்கப்பட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே தாலுக்கா சிவில் சப்ளைஸ் அதிகாரிகளை முன்கூட்டி கிராமத்திலே உள்ள கார்டு இல்லாதவர்களுக்கு உடனடியாக கார்டு விநியோகம் செய்ய வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று ரேஷன் கடைகளைப் பொறுத்தவரையில், எந்த ரேஷன் கடைகளிலும் பாமாயில், மண்ணெண்ணெய் போன்றவை சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. தமிழக அரசு கிராம ஏழை மக்களுக்காக நியாய விலையில் கொடுக்கப்படும், சீனி, கோதுமை போன்ற பொருட்களை கடைகளில் இருப்பவர்கள், அவர்கள் சௌகரியத்தை மனதில் கொண்டு, இரவு நேரங்களில் கடத்தி, அதிக லாபத்திற்கு விற்பதாக கிராமங்களில் பேசப்படுகிறது. எனவே இதுபோன்ற செயல்களில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களை உடனடியாக விசாரணை செய்து, அவர்களுக்கு சரியான தண்டனை வழங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. எஸ். என். இராமசாமி] [1987 ஏப்ரல் 9]

உணவுப் பொருட்கள் தாராளமாகக் கிடைப்பதற்கு, உற்பத்தி அதிகமாகக் கிடைக்கக்கூடிய ஊர்களில், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் கொள்முதல் செய்து, இருப்பை வைப்பதோடு, அந்தப் பகுதியிலே அதைப் பாதுகாத்து வைக்கக்கூடிய குடோன்களை அமைப்பது மிகச் சிறந்ததாக இருக்கும். இதன் காரணமாக, அந்தப் பகுதிகளில் குடோன்களை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமத்திலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள், நெல் உற்பத்தி செய்து மக்களுக்கு தருகிற விவசாயக் குடும்பங்கள், இன்று முன்னோடித்தனமாக எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லாமல், நலிவுற்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல்லுக்கு குவிண்டாலுக்கு 30 ரூபாய் வீதம் கூட்டித்தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று விவசாயத்திற்குத் தேவையான உரங்களையும், பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளையும் நியாயமான முறையிலே, மானியத்துடன் அந்த மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாவட்டங்களுக்குள் நெல், அரிசி ஆகியவற்றைக் கொண்டு செல்வதில், சில பிரச்சினைகள் இருந்து வருகின்றன. கடந்த சில நாட்களாக, ராதாபுரம் தாலுக்கா, சாத்தான்குளம் தாலுக்கா ஆகிய இரண்டும் நெல்லை மாவட்டத்துடன் இருந்த நேரத்தில் சப்ளை ஆபிசர்கள் 1 இடத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் சிதம்பரனார் மாவட்டம் பிரிந்து, இதுநாள் வரையிலும், சப்ளை ஆபிசர் தனியாக அமைக்காமல் இருப்பதினால், சாத்தான்குளம், ராதாபுரம், நாங்குநேரி தாலுக்காவைச் சேர்ந்த மக்கள் உணவுக்காக அரிசி கொண்டு செல்ல இயலாமல் அலைந்து கொண்டு இருக்கிற நிலைமை இருந்து வருகிறது.

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. வி. தங்கவேலு]

(பிற்பகல் 1.30)

ஆகவே உடனடியாக வ.உ.சி. மாவட்டத்திலே ஒரு சப்ளை ஆபீசரை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்பதோடு, தமிழகத்தில் உள்ள மாவட்டங்களுக்குள் நெல், அரிசி போக்குவரத்துத் தடையை நீக்க இந்த அரசு எடுத்த நடவடிக்கை பற்றியும் கேட்க விழுகிறேன். இந்த ஆண்டு இறுதிவரையிலும் உணவுத் தட்டுப் பாடு ஏற்படாத அளவிற்கு நெல், அரிசி கொள்முதல் செய்யப்பட்டு சேமிப்பில் இருக்கிறது என்கிற விவரம் சரியான ஒன்று என்றால், வணிகர்கள்மீதான 50 சதவீதம் நெல், அரிசி லெவி கொள்முதல் விதியைத் தளர்த்தி சிறிதுகாலம் நிறுத்தி வைப்பது பற்றி தயக்கம் இல்லாமல் அரசு ஆவன செய்யுமா என்பதைப் பற்றி தெரிந்து கொள்வதோடு, உச்சநீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பின்படி வர்த் தகர்கள் லெவியாக வழங்கிய நெல், அரிசிக்கு நியாயமான விலை நிர்ணயித்து, வித்தியாசத் தொகையை வழங்க அரசு எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகள் பற்றியும், தொடர்ந்து பின்னர் வரும் பட்டங்களில் லெவி கொள்முதல் செய்யும்பொழுது நியாய விலையை நிர்ணயித்துக் கொடுக்க மேற்கொள்ளப்படவிருக்கும் நடவடிக்கைகள் என்ன என்பது பற்றியும் தெரிவிக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் பொருள் களைப் பெறமுடியாத சில ஊராட்சி மன்றங்களை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். முதன்முதலாக இந்தச் சட்டமன்றத்திலே நான் எடுத்து வைத்ததைப் போல, செட்டிகுளம் ஊராட்சி மன்றப் பகுதிகளும், உடையார்புளம் ஊராட்சிமன்றப் பகுதிகளும், இடச்சிவிளை ஊராட்சிமன்றப் பகுதிகளும், வல்லகுளம் ஊராட்சிமன்றப் பகுதிகளும், புதுக்குளம் ஊராட்சி மன்றப் பகுதிகளும், முதலூர் ஊராட்சிமன்றப் பகுதிகளும், கருங்கடல் ஊராட்சி மன்றப் பகுதிகளும், இராமானுசம்புதூர் ஊராட்சிமன்றப் பகுதிகளும், வசவப்புறம் ஊராட்சிமன்றப் பகுதிகளும், முறப்பநாடு ஊராட்சி மன்றப் பகுதிகளும் ஆகிய ஊராட்சிமன்றப் பகுதிகளில் வாழக் கூடிய மக்களுக்கு, இந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் பெரியதாக அமைந்ததன் காரணமாக இங்கே நியாய விலைக் கடைகள் மூலமாக பொருட்கள் சரியாக வழங்கப்படாமல் இருக்கின்றன.

[திரு. வி. தங்கவேலு] [1987 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நியாய விலைக் கடைகளை வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டு, எனக்கு பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. வி. தங்கவேலு: மாண்புமிகு இம்மாமன்றத்தின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்குத் தமிழகத்தில் உணவு நிலைமை கோரிக்கை எண் 35 பற்றி இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் சார்பாகப் பேச வந்திருக்கிறேன். இன்றைக்கு நம்முடைய நாட்டில் குறிப்பாக தமிழகத்தினுடைய வறட்சி நிலைமை இந்த அளவிற்குக் கொடிகட்டிப் பறந்தாலும் இன்றைக்கு மக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய உணவுப் பிரச்சினையைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு இங்கே நாம் குழுமி இருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறபோது, தமிழகத்தின் உணவு நிலைமை எந்த அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கக்கூடிய சூழ்நிலையிலே இருக்கிறோம். மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர், 4½ கோடி மக்களின் நல்ல நாயகர், காலணி தந்த காஞ்சித் தலைவரின் தம்பி; ஊருக்கு உழைக்கக்கூடியவராக இருக்கக்கூடிய நம்முடைய மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் “என்ன வளம் இல்லை இந்தத் திருநாட்டில்; ஏன் கையை எந்த வேண்டும் வெளிநாட்டில்; ஒழுங்காய் பாடுபடு வயல்காட்டில்; உயரும் உன் புகழும் அயல்நாட்டில்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்; பாடி இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒழுங்காகப் பாடுபட்டு, உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்துபோய் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளும், உற்பத்தியாளர்களும், நுகர்பொருள்களை உற்பத்தி செய்து தருகிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். வாழ்த்துகிறேன். நுகர் பொருள்களை உற்பத்திச் செய்கிற போது உற்பத்திச் செய்யப்பட்ட அந்த நுகர் பொருள்கள், அரிசி, கம்பு, சோளம், கேழ்வரகு, மிளகாய், பருப்பு போன்ற உணவு தானியங்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்கு நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம் என்பதை நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

Procurement Policy என்று சொல்லக்கூடிய கொள்முதல் கொள்கை என்ன? நம்முடைய கொள்முதல் கொள்கை என்ன என்று பார்க்கிறபோது, இங்கே நாம் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய பொருள்களை நாம் எங்கே கொள்முதல் செய்து வைத்திருக்கிறோம்? எந்தத் தானியக் கூடங்களிலே

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. வி. தங்கவேலு]

பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறபோது, இந்த கோரிக்கை எண் 35-ஐப் படிக்கிறபோது நாம் Procurement Policy என்று சொல்லக்கூடிய கொள்முதல் கொள்கைக்கு முக்கியத்துவம் தராமல் இருப்பது இங்கே வேதனைக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, உணவுப் பொருட்களை, அதாவது மிளகாய், பருப்பு போன்றவைகள் உற்பத்தி செய்கின்ற அந்த விளைச்சல் தருகின்ற காலத்தில் குறைந்த விலைக்கு நாம் வாங்குகிறோம். குறைந்த விலைக்கு வாங்கி இந்த நுகர் பொருட்களை நாம் கிடங்கில் பாதுகாத்து வைத்து அது கிடைப்பதற்கு அரிய பொருளாக கிராக்கி உள்ள பொருளாக மாறுகிறபோது அவைகளை ஒரு சீரான விலைக்கு விற்கிறபோது இப்படிப்பட்ட விலை ஏற்றத்தைத் தடுப்பதற்கு நாம் நல்ல வழிகளில் முயற்சிகளைச் செய்யலாம். அப்படிப்பட்ட ஒரு முக்கியத்துவம் தரக்கூடிய ஒரு கொள்முதல் கொள்கைக்கு முக்கியத்துவம் தந்து அவைகள் சீரான விநியோகம் நம்முடைய நாட்டில் நடப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இங்கே நியாய விலைக் கடைகள் மொத்தம் 21 ஆயிரம் இருப்பதாகவும், அதில் கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடியவை 17 ஆயிரம் என்றும் இங்கே கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இங்கே உள்ள தொழிலாளர்களின் நிலை என்ன என்பதை நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதைப் போல 'காடு விளைஞ்சா நமக்கு என்ன மச்சான்; கழிவி விளைஞ்சா நமக்கு என்ன மச்சான்; கையும் காலும் தானே மிச்சம், கையும் காலும் தர்னே மிச்சம்' என்று அன்றைக்கே பட்டுக்கோட்டையார் பாடினார். அதற்கு ஏற்றாற்

[திரு. வி. தங்கவேலு]

[1987 ஏப்ரல் 9]

பொல் இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை என்ன என்று பார்க்கிறபோது கூட்டுறவுத் துறையில் இங்கே தேர்தல் நடக்காத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அது மட்டும் அல்ல, எந்த நோக்கத்திற்காக இந்தக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டது? இந்த நியாயவிலைக் கடைகளை கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஒப்படைக்கவேண்டும் என்ற முயற்சியைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நியாயவிலைக் கடைகளை கூட்டுறவுச் சங்கங்களோடு இணைக்கின்றபோது கிட்டத்தட்ட 30 ஆயிரம் பேர்கள் இதனால் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள்.

அது மட்டும் அல்ல, இன்றைக்கு சில கடைகளில், இந்த நுகர் பொருட்கள் விற்பனை செய்யக்கூடிய கடைகளில் குறிப்பாக திருச்சி, கோவை, வால்பாறை போன்ற இடங்களில் இந்த அத்தியாவசியப் பொருட்களை வாங்குகிறபோது அதோடு விற்கக்கூடிய விலை உயர்ந்த பொருட்களான பேஸ்ட்டு, பிரஷ், சோப்பு போன்ற மற்ற பொருட்களையும் வாங்கவேண்டும் என்றும், இந்தப் பொருட்களை வாங்கினால்தான் அந்த அத்தியாவசியப் பொருட்களான அரிசி, பருப்பு, சர்க்கரை, கோதுமை, போன்ற பொருட்களைத் தருவோம் என்றும் சொல்லக்கூடிய ஒரு கட்டாயத்தை அங்கே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் உருவாக்குகிறார்கள் என்று சொல்லுகிறபோது மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. இந்த 30 ஆயிரம் பேர்கள் நுகர்பொருட்களை விநியோகிப்பதோடு அரசின் சலுகைகளையும் பெறக் கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் அந்த 30 ஆயிரம் பேர்கள் கூட்டுறவு இயக்கத்தோடு சேர்க்கப்பட்டால் அவர்கள் வேலையை இழப்பதோடு மட்டும் அல்ல, அரசு வழங்கக் கூடிய அனைத்து சலுகைகளையும் இழக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கிற வகையில் நல்ல திட்டங்களை இங்கே போடமுடியாத சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் அதிக நியாய விலைக் கடைகள் இல்லை. குறிப்பாக 500 பேருக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை தற்போது இருக்கிறது. இதனை மாற்றி குறிப்பாக 200 பேருக்கு ஒரு நியாய விலைக்

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. எஸ். என். இராமசாமி]

கடை என்று உருவாக்கவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் வால்பாறை போன்ற மலைத் தோட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய மலை முகடுகளில் வாழக்கூடிய, மண்ணிலும், மழையிலும், சகதியிலும், புழுதியிலும், சிக்கித் தவிக்கக்கூடிய அந்த மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 200 பேர்களுக்கு ஒரு நியாய விலைக் கடை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நியாயவிலைக் கடைகள் அங்கே இல்லை. அப்படி இல்லாத காரணத்தால் நீலகிரி மற்றும் ஏற்காடு மற்றும் வால்பாறை போன்ற பலயிடங்களில் அரிசி பேர ஊழல் நடப்பது அங்கே தெள்ளத் தெளிவாக அரசுக்குத் தெரிந்த நிலையில் இருக்கிறது. என்னுடைய வால்பாறை தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் நியாயவிலைக் கடைகள் இல்லை, கூட்டுறவுக் கடைகள் அதிகமாக இல்லை. ஒரு கிலோ அரிசி 8 ரூபாய்க்கு, 9 ரூபாய்க்கு அங்கே இருக்கக்கூடிய ஆன்மலை பிளாண்டார்ஸ் அசோசியேஷன் என்று சொல்லக்கூடிய ஏ.பி.ஏ.—முதலாளிகள்—நிறுவனம் கள்ளச் சந்தையில் விற்பதை, அங்கே இருக்கக்கூடிய மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு விற்பனை செய்வதை அரசு தடுத்து நிறுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போல் மக்கிப்போன அரிசியை மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பது ஏதோ வம்சா வழி என்று சொல்லுவதைப் போல ஒரு பரம்பரைப் பண்பாடாக இருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அரசு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பெரியவர்களுக்கு 12½ கிலோ அரிசியும், சிறியவர்களுக்கு 4 கிலோ அரிசியும் ஆக 20 கிலோ அரிசி ஒரு மாதத் திற்குத் தருகிறார்கள். இதை மாற்றிக் கூடுதலாக ஒரு மாதத் திற்கு 30 கிலோ அரிசி தருவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோதுமையைப் பற்றி இங்கே சொல்லுகிறபோது, கோதுமை இன்றைக்கு ஒரு சத்தான உணவுப் பொருளாக இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், நான் சார்ந்து இருக்கக்கூடிய தாழ்த்தப்பட்ட மலை வாழ் நரிக் குறவர் சமுதாயத்து மக்களைப் பொறுத்தவரையில், கோதுமை தங்க நிறத்தில் இருக்கக்கூடியது என்று சொல்லுகிறபோது அவர்கள்

[திரு. வி. தங்கவேலு] [1987 ஏப்ரல் 9]

கோதுமை என்றால் அது என்ன உலோகமா? அல்லது தங்கத்தை விட உயர்ந்த ஒரு பொருளா? என்று கேட்கக்கூடிய அளவுக்கு, கோதுமையைப் பற்றி தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் தெரிந்து கொள்ளாத அளவுக்கு இன்றைக்கு இருக்கிறார்கள். கோதுமை ஒரு சத்தான உணவு. அந்தச் சத்தான உணவைப் பற்றி இங்கே திரைப்படம் எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். கோதுமை சத்துணவை சாப்பிட்டால், உடம்பு முத்தாக இருக்குமென்று எடுத்துச் சொல்வதற்கு விளம்பரப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாய மக்கள் மத்தியில் இந்தப் படத்தினைப் போட்டுக் காட்டி, கோதுமை உணவை எல்லோரும் சாப்பிட வழிவகை செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(பிற்பகல் 1.40)

சர்க்கரை என்று சொல்லும்போது ஒரு நபருக்கு 450 கிராமி விருந்து 500 கிராம் வரையில் விநியோகம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது போதாது, இன்னும் கொஞ்சம் கூடுதலாக சர்க்கரை தர வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல் மண்ணெண்ணையைப் பற்றிச் சொல்லும் போது 60,000 கிலோ லிட்டர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மேலும் மத்திய அரசு கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறது. ஆனால் இதிலே 50,000 கிலோ லிட்டர் மக்கள் பயன்படுத்தக் கூடிய அளவிலே மக்களுக்கு இப்போது விநியோகம் செய்யப் பட்டு வருகிறது. அது மட்டுமல்ல, 1986 ஜனவரியிலிருந்து டிசம்பர் வரையில் விநியோகம் செய்யப்பட்டு, மத்திய அரசு தந்திருக்கக்கூடிய மண்ணெண்ணையில் செலவு செய்து, மிச்சம் கூட கிட்டத்தட்ட 9,056 கிலோ லிட்டர் மண்ணெண்ணையை சேமித்து, அரசுக்கு ஒரு சேமிப்புக் கணக்கைக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறபோது நான் உண்மையிலேயே சந்தோஷப்படுகிறேன். கொடுத்த அந்த மண்ணெண்ணையில் சேமிப்பைக் காட்டியிருக்கிறார்கள் என்பது செய்தியாக இருந்தாலும் விநியோகம் செய்யக் கூடிய அதிகாரிகள் இன்னும் விரைவாக இந்த உணவுப் பொருள்களை செலவு செய்வார்களே

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. வி. தங்கவேலு]

யானால், இன்னும் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கடைகளில் கொடுக்கப்படக் கூடிய பொருள்களில் அளவு இப்போது குறைந்திருக்கிறது, குறைந்திருக்கிறது என்று மீண்டும் மீண்டும் பேசிக் கொண்டு இருப்பதை விட்டு விட்டு, மேலை நாடுகளில் கொடுப்பதைப் போல், அதாவது பாலிதின் பைகளில், ஒரு லிட்டர், $\frac{1}{2}$ லிட்டர், $\frac{1}{4}$ லிட்டர் என்ற அளவில் வழங்கினால், சீரான விநியோகம், சிறப்பான விநியோகம், செந்தமிழ் நாட்டில் நடக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல போலி ரேஷன் கார்டுகளைப் பற்றிச் சொல்கின்ற போது 1986-ஆம் ஆண்டு மட்டும் 1 இலட்சம் போலி ரேஷன் கார்டுகள் பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். போலி ரேஷன் கார்டுகள் 3 இலட்சத்திற்கு இங்கே நாட்டில் உலவி வந்துகொண்டிருக்கின்றன என்றும் சொன்னார்கள். அவற்றைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஒருங்கிணைந்த பழங்குடியினர் வளர்ச்சிக்காக இப்போது 30 கிலோ கோதுமையும், 12 கிலோ அரிசியும் கொடுப்பதாகச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இந்தப் பழங்குடி மக்களைப் பற்றிப் பேசும்போது அவர்களுக்கு ரேஷன் கார்டுகள் வழங்குவதில் காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ரேஷன் கார்டுகள் கொடுப்பதே கிடையாது. குடும்ப அட்டை இல்லாத காரணத்தினால், ரேஷன் கார்டுகளை அவர்களுக்குத் தக்க தருணத்திலே வழங்க முடியாத காரணத்தினால், இன்றைக்கு அவர்கள் வங்கிகளிலே கடன் வாங்க முடியாமல் சிக்கித் தவிக்கிறார்கள்.

[திரு. வி. தங்கவேலு]

[1987 ஏப்ரல் 9]

அதுமட்டுமல்ல, இந்த நாட்டு பழங்குடி, நாடோடி மக்களாக இருக்கும், நரிக்குறவர்கள் கடன் வசதி பெறுவதற்கு, தேசிய வங்கிகளை அணுகிக் கேட்கின்றபோது அவர்கள் முதலிலே கேட்பது குடும்பக் கார்டைதான் அல்லது அவர்கள் எங்கே யிருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குப் பட்டா நிலம் இருக்கிறதா என்று தான் கேட்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த நலிந்த நரிக் குறவர்கள் மீது அதிக பாசம் காட்டுகிற காரணத்தால் அவர்களுக்கு ஒரு ஸ்திதியிலக்கு வைத்து, உடனுக்குடன் குடும்பக் கார்டும், பட்டா நிலமும் வழங்க கருணை மனதோடு இதற்கு, முக்கியத்துவம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பாமாலின் ஆயிலைப்பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்கள். இது உணவிற்குச் சத்தான ஆயில் என்று சொல்லக் கூடிய பொருளாக இருக்கிறது. பாமாலின் என்று சொல்லக் கூடிய அந்த உணவுப் பொருளை கூட்டுறவு இயக்கத்தின் மூலமாக விறியோகம் செய்கிறோம். அப்படி விறியோகம் செய்கிறபோது, மொத்த பொருளை விற்பனை செய்கிறபோது, தாலுகா தலைமையகத்திலிருந்து அந்தப் பொருட்களை சில்லறைக் கடைகள் எடுத்து வருகிறபோது அங்கே சில தவறான நடவடிக்கைகள் நடக்கின்றன. அவற்றை அதிகாரிகள் கண்காணித்து, அப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்காமல் தடை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாமாலின் ஆயில் பொறுத்தவரையில் வட நாட்டில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு அதிகமாக செலவு செய்கிற அதே நேரத்தில், தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடிய நமக்கும் இந்த பாமாலின் ஆயிலுடைய முக்கியத்துவத்தை எடுத்துச் சொல்லி, ஏழை எளிய மக்கள் நல்லெண்ணெய், கடலெண்ணெய் இவற்றைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுத்தி நிறுத்தி, பாமாலின் ஆயில் உணவுக்குப் பாங்கான ஒரு எண்ணெய் என்று இன்றைக்கு பிரச்சாரம் செய்யக் கூடிய அளவிற்கு பாமாலின் எண்ணெயின் தன்மையை, உண்மையை எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. வி. தங்கவேலு]

அதுமட்டுமல்ல. இன்றைக்கு அப்படி விநியோகம் இங்கே உணவுப் பொருளிலே நடந்தாலும், எனது தொகுதியான வால் பாறையைப் பொறுத்த வரையில் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு அமைப்புகளோ, அல்லது நியாய விலைக் கடைகளோ இன்னமும் அதிகமாக உண்டாகாமல் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைபாட்டை களைவதற்கு தயவு செய்து நீங்கள் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று கோரி வாய்ப்பு அந்த அத்தனை பேர்களுக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கையின்மீதான விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு ஆலோசனைகளை வழங்கிய உறுப்பினர்களுக்குக் கெல்லாம் என் உளமார்ந்த நன்றி. அவர்கள் எடுத்துச்சொன்ன சிலவற்றிற்கு என்னாலே இங்கே பதில் தர இயலும். மற்றவைகள் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை என்று அவர்கள் கவலைப்பட்ட வேண்டியதில்லை. தக்க நடவடிக்கைகள் துறையினரால் மேற்கொள்ளப்பட்டு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றனோ, அவை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு தெரிவிக்கப்படும் என்பதை முதலில் கூறிக்கொள்கிறேன். பொதுவாக உணவுத் துறை என்பது எங்கும் எல்லாம் சரியாக இருக்கின்ற வரையில் யாரும் கவலைப்பட மாட்டார்கள். ஏதேனும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டால் முதலில் தாக்குதலுக்கு உள்ளாவது உணவுத் துறை என்பதும், பலநேரங்களில் உணவுத்துறை பொறுப்பு ஏற்றவர்கள் பட்ட பாட்டினையும் எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் சுடுமையான வறட்சி தடிமுகத்தில் இருக்கக்கூடிய நிலையிலே “உணவுப் பிரச்சினை இல்லை” என்ற மகத்தான புரட்சியை உருவாக்கிய பெருமை மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களுக்கு நிச்சயமாக உண்டு. (மேசையை தட்டும் ஒலி).

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 9]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

‘உணவெனப்படுவது நிலத்தடி நீரே’ என்பது பண்டைய தமிழர் வாக்கு. நிலம் இருக்கிறது. மழை வளமும் நமக்கு இல்லை. காவேரி நதிவளமும் நமக்கு இல்லை. ஆனால் அதே சங்க காலத்து புலவர்கள் சொன்னார்கள்.

‘நெல்லும் உயிர் அன்றே,

நீரும் உயிர் அன்றே,

மன்னன் உயிர்த்தே, மலர்தலை உலகம்’

என்றார்கள். ஆகையினால் நிலம், நீர் இல்லாவிட்டாலும் ஆளுகின்ற அரசர் நெறிமுறையோடு ஆட்சி செய்கின்ற அரசராக இருந்தால் அந்த மக்கள் பாதுகாக்கப்படுவார்கள் என்பதை சங்க காலத்துப் புலவர்கள் அழகாக எடுத்துக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த இலக்கணத்திற்கேற்ப இன்று தமிழகத்தில் நிலம் இருந்தாலும், நீர் வளம் இல்லை என்னும் நிலையிலே கூட மக்களைக் காக்கின்ற உயிராக உணவுத் துறையிலே தன்னிறைவு எய்துகின்ற தன்மையைத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கின்றபோது, சங்க காலத்துப் புலவர்கள் எந்த அளவிற்கு தொலைநோக்கோடு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணி நாம் நிச்சயமாக பெருமைப்படலாம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கவேலு அவர்கள், புரட்சித் தலைவர், ‘விவசாயி’ என்னும் படத்தில் நடித்தபோது பாடிய பாட்டுக்களையெல்லாம் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவருக்கு அதே முறையிலே பதில் சொல்ல வேண்டுமானால்—அவர் அந்தப் பாட்டுக்களை சொல்கின்றபோது என்னுடைய நினைவிற்கு வந்தது அதிலேயே சில வரிகள்தான்.

“இருந்திடலாம் நாட்டில் பல எண்ணக்கொடி,

எத்தனையோ கட்சிகளின் எண்ணப்படி,

பறக்க வேண்டும் எங்கும் ஒரே சின்னக்கொடி,

அது பஞ்சம் இல்லை என்னும் அன்னக்கொடி.”

என்று புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இன்று வறட்சி இருந்தாலும் பஞ்சம் இல்லை என்னும் அன்னக் கொடி தமிழகத்தின் மூலை முடுக்கங்களிலெல்லாம் பறந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைத்தான் நீங்கள் இங்கே பேசிய போது எடுத்துக் காட்டினீர்கள்.

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

நான் உணவுத்துறை சார்மில் ஒரு உறுதியை அளிக்க விரும்புகிறேன். நம்மிடத்திலே இருக்கக்கூடிய அரிசியினுடைய கையிருப்பைப் பார்க்கும்போது 1987 டிசம்பர் வரையில் நாம் நிச்சயமாக அரிசியைப்பற்றி கவலைப்படவேண்டியதில்லை, நிம்மதியாக இருக்கலாம் என்ற உறுதியினை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்குள்ளாவது எப்படியாவது மழை வரும் என்று நாம் நம்பலாம். ஏனென்றால் நாம் ஏப்ரல் மாதத்தில் இருக்கிறோம். இன்னும் 8, 9 மாதங்கள் இருக்கின்றன. நிச்சயமாக உணவு நிலைமையைப் பொறுத்தவரையில் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. தஞ்சையிலே நாங்கள் 7 இலட்சம் டன் கொள்முதல் செய்ய வேண்டும் என்று குறித்திருந்தோம். அவர்கள் இப்போது 8 இலட்சம் டன்களுக்கு கிட்டே வந்திருக்கிறார்கள். நான் அதைப்பார்த்து இன்னும் 10 இலட்சம் டன்னுக்கு நீங்கள் போக வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனாலும் 7 இலட்சம் என்று குறியிட்டடையும் தாண்டி 8 இலட்சம் என்கின்ற அளவிற்கு வந்து அநேகமாக 9 இலட்சம் டன்கள் கொள்முதல் செய்யக் கூடிய நிலையிலே நம்முடைய கொள்முதல் அதிகாரிகளையும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களையும், நல்ல முறையிலே உணவுப் பொருள்களை விளைவித்த உழவர் பெருமக்களையும் மனமாரப் பாராட்டுவது என்னுடைய கடமை எனக் கருதுகிறேன். என்னுடைய பாராட்டுகளை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1.50)

கொள்முதல் விலையைப் பொறுத்தவரையில், இந்திய அரசு நிர்ணயிப்பதற்கு மாறாக—அந்தந்த மாநில அரசுகள் நெல்லுக்கு கொள்முதல் விலை நிர்ணயிக்கவேண்டும், சட்டத்தில் இந்திய அரசின் சம்மதத்தோடு செய்யவேண்டும் என்று இருக்கிறது, இருந்தாலும்—இந்திய அரசின் சம்மதத்தைப் பெற்று, மாநிலங்களே முக்கியமான உணவுப் பொருள், குறிப்பாக அரிசியினுடைய கொள்முதல் விலையை நிர்ணயிக்கிற உரிமையை மத்திய அரசு தரவேண்டும் என்று மாநில அரசு கட்டாயம் வற்புறுத்தும். அது வரையில் இப்பொருள் மானியமாக 35 ரூபாய் மாண்புமிகு ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் அளித்து வருகிறார்கள். அதை இங்கே நண்பர்கள் பாராட்டிப் பேசினார்கள்.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 9]

சென்னை மாநகரைப் பொறுத்தவரையில், செங்கல்பட்டி விருந்து அரிசி வருவதற்குத் தடை இருக்கிறது. ஓரளவுக்கு, சென்னையினுடைய தேவையை நிறைவு செய்கின்ற வகையில் மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றிலிருந்து சென்னையையும், செங்கல்பட்டையும் ஒன்றாக இணைத்து, செங்கல்பட்டு அரிசி சென்னைக்கு வந்து, சென்னையிலே இருக்கின்ற விலையும் குறைந்து, செங்கல்பட்டிற்கும் நாங்கள் கூடுதலாக அரிசி வழங்கி விலையை ஓரளவுக்குக் கட்டுப்படுத்துகிற முயற்சிக்கு நேற்றையதினம் உத்தரவிட்டு இருக்கிறார்கள் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. சிந்தன் அவர்கள் பேசுகிறபோது, இங்கே கொள்முதல் விலை பற்றியும், நிலச்சீர்திருத்தம் பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள். நான் அதில் ஒரே ஒரு கருத்தைத் தெரிவாக்குவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். பெரும் நிலக்கிழார்கள்தான் கொள்முதல் விலை கூடுவதனால் பெருமளவுக்கு இலாபம் அடைவார்கள். சாதாரண விவசாயிகள், அவர்கள் பயிரிடுகின்ற பெருமளவு நெல்லை அவர்களுக்கே வைத்துக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே, கொள்முதல் விலையை அதிகப்படுத்துகிறபோது யார், Marketable surplus நிறைய நிலம் வைத்துக்கொண்டு நிறைய உற்பத்தி செய்து யார் வெளியிலே விற்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத்தான் பெருமளவு இதனாலே ஆதாயம் கிடைக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில் கொள்முதல் விலையை உயர்த்தக்கூடாது என்பதல்ல. உயர்த்துகிற போது உண்மையாகவே பாடுபடுகின்ற உழவர் பெருமக்களுக்கு உரிய விலை கிடைக்கின்ற வகையிலேயும், அதே நேரத்தில் நிலப்பிரபுக்களுக்கு அதிகமான அளவுக்கு ஆதாயம் கிடைக்காத வகையிலேயும் பார்த்து நிர்ணயிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

விலைவாசியைப் பற்றியும் கொள்கையைப் பற்றியும் அவர்கள் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். மத்திய அரசோடு பேரராட வேண்டும்; சுய மாயாதை வேண்டும்; தன்மானம் வேண்டும் என்றெல்லாம் அவர் அவருக்கே உரிய வகையிலே எடுத்துச் சொன்னார். அந்த இயக்கத்தின் வழி வந்த எங்களுக்கு அதை எல்லாம் நினைவுபடுத்தியதற்காக நான் அவருக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்:

‘இவறலும் மாண்பிறந்த மானமும் மாணா உவகையும் ஏதம் இறைக்கு.’

என்றார் வள்ளுவர். மானத்திற்குக் கூட ஒரு Qualification போடுகிறார் திருவள்ளுவர். அது என்னவென்றால் பிரெஸ்டிஜ் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அது “ஃபரஸ்ட் பிரெஸ்டிஜ்” ஆக இருக்கக் கூடாது. எதை எடுத்தாலும் எதிர்க்கவேண்டும் என்பது மானம் அல்ல. எதை எதிர்க்கவேண்டுமோ அதை எதிர்க்க வேண்டும். எதை ஆதரிக்கவேண்டுமோ, அதை ஆதரிக்க வேண்டும். அது தான் மானம் என்பது வள்ளுவன் காட்டிய வழி என்பதனால் இந்தத் தமிழ் மண்ணிலே இருக்கக்கூடிய ஆவரும் இதை நிச்சயம் ஏற்றுக் கொள்வார் என்று கருதுகிறேன்.

இந்திய அரசினுடைய கொள்கைகளானாலும், நடவடிக்கைகளானாலும் நாங்கள் வள்ளுவர் காட்டிய அந்த Prestige ‘மாண்பிறந்த மானம்’ என்பதைத்தான் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு ஆதரிக்க வேண்டியதை ஆதரிக்கிறோம். மாறுபட்ட கருத்தாக இருக்கிறபோது மாறுபட்ட கருத்தை எடுத்துச் சொல்கிறோம். கண்ணை மூடிக் கொண்டு எதிர்க்கவேண்டும் என்ற நிலைக்கு நிச்சயமாக நாங்கள் போகமாட்டோம். ஏனென்றால், வள்ளுவர் காட்டிய வழியிலே புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு செல்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்வது என்னுடைய கடமை.

1,000 ரூபாய் உச்சவரம்பை அதிகப்படுத்தக்கூடாதா, எல்லோருக்கும் அரிசி வழங்கக்கூடாதா என்று மாஸ்டுமிகு உறுப்பினர் பெரியவர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் கேட்டார்கள். அவர் ஆசை ரொம்ப வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் நிலைமை அதற்கு இடம் தராது. பொதுவாக, வெளி மார்க்கெட்டிலே வாங்குகின்றவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். நாம் பல்விவமான பிரிவினருக்கு, நலிந்த பிரிவினருக்கு உதவி செய்கின்ற

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 9]

வகையிலேதான் நம்முடைய பணி இருக்க வேண்டும். மாதம் 1,000 ரூபாய் என்றால் ஆண்டு வருமானம் 12,000 ரூபாய். ஒரு தாய் பெற்ற பிள்ளைகள் எத்தனையோ இருந்தாலும், முடமான பிள்ளையையோ, அல்லது கொஞ்சம் காது கேட்காத பிள்ளையையோ, அல்லது கொஞ்சம் கண் குருடாக இருக்கக் கூடிய பிள்ளையையோ தான் தனிக் கவனம் செலுத்திப் பாதுகாப்பாள். அதைப்போல, நாம் Weaker section of the society வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கக்கூடிய மக்கள் ஁னப்பப்படுகிறபோது, அவர்களுடைய துயரைப் போக்குகின்ற வகையிலேதான் இருக்கவேண்டும்.

அதனால்தான் 1981-ல் ஒரு கிலோ அரிசி ரூ. 1.75 என்று நாம் நிர்ணயித்தோம். அப்படி நிர்ணயித்த விலையை நாம் இதுவரை அப்படியே வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப் பினர்களுட சட்டிக்காட்டினார்கள். விலைவாசி என்பது ஏறிக் கொண்டேதான் இருக்கும். அதுவும் இந்தியப் பொருளா தாரத்தில் அது தளர்க்க முடியாத ஒன்று. அதனுடைய காரண காரியங்களுக்குள் நான் போக விரும்பவில்லை. அதையே இன்றைக்கு ரூபாய் மதிப்பில் பார்த்தால்கூட ரூ. 2.15 காசு என்று நாம் போட வேண்டும். ஆனால் அப்படிச் செய்யவில்லை. ரூ. 1.75 என்றால் இன்றைக்கு அதன் உண்மையான மதிப்பு ரூ. 1.50 அல்லது 1.60 என்று குறைந்திருக்கிறது என்பதுதான் உண்மையான பொருள். ஆனால் அரிசியை ஒரே விலையில் வைத்திருக்கிறோம். படிப்படியாக விலைவாசி ஏறினாலும் நாம் அதை ஒரே விலையில் வைத்திருப்பதன் மூலமாக நவீந்த மக்களுக்கு நம்முடைய மாண்புமிகு புச்சித் தலைவரின் அரசு உதவி செய்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் ஏற்படுகிற இழப்பு தான் ரூ. 80 கோடி.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் பேசும்போது அந்த ரூ. 80 கோடி வீண் செலவு என்று கூட சொன்னார்கள். அவருக்கு விவரம் தெரிந்திருந்தால் நிச்சயமாக அப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள் என்பது எனக்கு நன்றாதத் தெரியும். ஏழை எளிய மக்களுக்குப் போடுகிற போது அதன் விலையைக் குறைத்துப் போடுகிறபோது ஏற்படுகிற இழப்புதான் ரூ. 80 கோடியே தவிர வேறு அல்ல என்று நான் விளக்கக் கூட்டுகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அடுத்து பணியாளர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அதில் நான் ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். துகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் இருக்கிற பணியாளர்கள் கூட்டுறவுத்துறைக்குப் போகிறார்கள் என்றால் அவர்களை யெல்லாம் வேண்டாம் என்று அனுப்பவில்லை. அவர்களை வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று அனுப்பவில்லை. இன்னும் சொல்லப் போனால் அவர்கள் விரும்பினால் அங்கேயே இருக்கலாம். ஆனால் துகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தை ஒரு மொத்த வாணிப நிறுவனமாக நாம் ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும். அது நெல் கொள்முதலானாலும் சரி, பாமாயில், மண்ணெண்ணெய், பருப்பு என்று எதுவாக இருந்தாலும் அதை ஒரு மொத்த வாணிப நிறுவனமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக ஆங்காங்கே கடைகளை அமைத்து ஆங்காங்கே உள்ள தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள்மூலம் அந்தக் கடைகளைக் கண்காணித்துக் கொள்வார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான பொருள்களை அவர்கள் வாங்கி விநியோகித்துக் கொள்வார்கள்.

நாம் துகர்பொருள் வாணிபக் கழகத்தை ஆரம்பித்தபோது அது ரூ. 170 கோடிதான் வரவு செலவு செய்தது. ஆனால் இன்றைக்கு அது ரூ. 470 கோடிக்கு ஆண்டுக்கு டர்ன் ஓவர் செய்கிறது. இன்னும் படிப்படியாக அதிகமாகிக் கொண்டே போகும். அந்தச் சூழ்நிலையில் சில்லறை வியாபாரத்தையும் அந்த நிறுவனமே எடுத்துச் செய்வது என்பது சரியாக இருக்காது என்பது ஒரு காரணம். இன்னொரு காரணம் அது கூட்டுறவுத் துறையாக இருக்கிறபோது அந்தக் கடைகளுக்கு உதவிகளும் பல்வேறு இனங்களில் கிடைக்கிறது. மத்திய அரசிடமிருந்து உதவி கிடைக்கிறது. அகில இந்திய கூட்டுறவு வளர்ச்சிக் கழகத்திலிருந்து உதவி கிடைக்கிறது. அதைப் போலவே நபார்டு என்கிற நிறுவனத்திலிருந்தும் உதவி கிடைக்கிறது. இப்போது அதை முழுக்க முழுக்க நம்முடைய நிதியிலிருந்து மட்டுமே நாம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 9]

ஆகவே அந்த வகையில் கூட நமக்கு ஒரு ஆதாயம் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல. கூட்டுறவுக் கடைகள் ஏற்கெனவே 15,531 இருக்கின்றன. 5,049 தான் இந்தக் கடைகள். இப்படி பெருமளவு ஏற்கனவே அவர்கள் நடத்தி வருகிறார்கள். ஆகவே அதில் சேர்ப்பது தவறாகாது.

அடுத்து பகுதி நேர ஊழியர்களுக்கு ரூ. 150 மட்டும்தான் சம்பளம் தரப்படுகிறது, அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டாமா என்றும் கேட்டார்கள். கூட்டுறவுத் துறையில் இப்போது அவர்கள் சேர்ந்த நிறகு சம்பளம் உயரும். நம் பணியாளர்களாக இப்போது பணியாற்றுகிறவர்கள் கூட்டுறவுத் துறைக்குப் போனால் சம்பளம் உயரும். சென்னையில் இருப்பவர்களுக்கு உயராது. ஆனால் கிராமப்புறங்களில் நுகர் பொருள் வாணிபக் கழகத்தில் பணிபுரிந்து இப்போது கூட்டுறவுத் துறைக்குப் போகிறவர்களுக்கு உயரும். அதுமட்டுமல்ல. அவர்கள் எல்லாம் பகுதி நேரப் பணியாளர்கள்தான். மீதி இருக்கிற நேரத்தில் அவர்கள் வேறு வேலை பார்க்கலாம். இதுவே முழுக்க முழுக்கச் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு உள்ள வேலை அல்ல. ஆகவேதான் இந்தச் சம்பளத்தைத் தருகிறோமே தவிர வேறு அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாக்டர் சாமரசம் அவர்கள் ஆந்திர மாநிலத்தில் வேலையில்லாத பட்டதாரிகளுக்கு இத்தகைய துணைக் கடைகளைக் கொடுப்பதுபற்றி கேள்வி நேரத்திலே கூட விவாதிக்கப்பட்டதே அதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்திற்கான விவரங்களையெல்லாம் நான் பெறலாம் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் அதன் மூலம் 1,000 கார்டிகள் என்பதை 500 கார்டிகளாக ஆக்க வேண்டும் அல்லது பெரிய கிராமங்களில் தடை இருக்கிறது. சிறிய கிராமங்களுக்குப் போர்ட் சேருவதில்லை என்ற காரணத்தினால் இரூப்பதை எல்லாம் கீர்க்க முடியும். ஆங்காங்கே இருப்பவர்கள் யாராவது படித்த இளைஞர்களாக இருப்பவர்கள் இதற்கு மனவருவாய் களானால் நாம் அவர்களுக்குப் பொருளையும் கொடுத்து உதவியையும் கொடுத்தால் அந்தந்தப் பகுதி மக்களுக்கு விரி யோகம் செய்ய வசதியாக இருக்கலாம். எனவே அந்த வகையில் அரசு ஆராய்ந்து பார்த்து தக்க முடிவெடுக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

துகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஒன்று அண்மையில் பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் ஏந்தப் பொருளை விநியோகம் செய்தாலும் அந்தப் பொருளைப் பற்றிச் சந்தேகப்படுகிறவர்கள்—அதை வாங்கியவர்கள்—அதைப் பற்றி முறையிடலாம். அந்த முறையீடுகளைத் தீர்த்து வைக்க நீதிமன்றம் போல் அமைக்க வேண்டும் என்று அந்தச் சட்டம் கூறுகிறது. அதற்காக மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரை அமைச்சர்கள் கூட்டம் ஒன்று புது டெல்லியில் நடைபெற்றது. அந்தச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த ஆகிற செலவை மாநிலங்களுக்கு மத்திய அரசு தர வேண்டும் என்று அத்தனை மாநிலங்களையும் சேர்ந்த அமைச்சர்கள் கேட்டிருக்கிறார்கள். சட்டத்தை மட்டும் போட்டு விட்டு அதை எங்கள் தலையில் போட்டுவிட்டு நிறைவேற்று என்று சொல்லாமல் அதற்காக ஆகிற செலவை நீங்கள்தான் தர வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசும் அதைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது அனுமதிக்கப்பட்டால் எத்தகைய நிர்வாக முறையை நாம் மேற்கொள்ளலாம் என்பதைப் பற்றி நிச்சயமாக இந்த அரசு தக்க நேரத்தில் முடிவு செய்யும் என்பதை மட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கலப்படச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் மக்கள் நல் வாழ்வுக்கு இதுவரை நிர்வகித்து வருகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய உணர்வுகள் அத்துறைக்கு அனுப்பிவைக்கப்பட்டு உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(நிந்தகல் 2.00)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதி யுடன் பேரவையின் அலுவல் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

[திரு. ச. இராமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 9]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: Weights and Measures என்பது தொழிலாளர் நலத் துறையிலே வருகிறது. இருந்தாலும் அ்திலே உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுவதற்கு அரசு நிச்சயமாக எல்லா முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளும். சாதாரண மக்களை, ஏழையெளிய மக்களைக் காப்பாற்றும் வகையில் நாட்டுக்கும் இந்தியாவில் உள்ள எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவிற்குத் தமிழ்நாட்டில் ஊர்தோறும் நியாயவிலைக் கடைகளை உருவாக்கிய பெருமை இந்த அரசுக்கு உண்டு. அவற்றை மையமாக வைத்து ஏழையெளிய மக்களுக்கு ஏற்ற இன்றியமை யூப் பொருள்களை விறியோகம் செய்வதன் மூலம் நிரந்தரப் பாதுகாப்பு தர முடியும். அந்த வகையிலே எல்லா நிர்வாகச் சீர்திருத்தங்களையும், நடைமுறைகளையும் இந்த அரசு மேற்கொள்ளும். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எங்கெனவே கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை, இந்த உறுப்பினரைப் புரிந்துகொண்டு பெரிய மனசோடு திரும்பப் பெற்று உரிய நேரத்தில் உணவுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன் (சிரிப்பு).

திரு. கே. சுப்பராயன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே அரசு ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறது. நுகர்பொருள் வாரிபக் கழகத்தில் இருக்கக்கூடிய கடைகளை கூட்டுறவுத் துறைக்கு மாற்றுவதன் மூலம் அங்கே பணியாற்றுகிற, எட்டு வருடங்களாக தற்காலிகமாகப் பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுடைய நிலைமை என்ன? நிரந்தரத் தொழிலாளர்களுக்குப் பணி இழப்பு ஏற்படுமா? அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு உண்டா? அவர்களை வேறு ஊருக்கு டிரான்ஸ்ஃபர் செய்யும் பிரச்சனை ஏழாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளைச் சந்தித்து அரசின் நிலை என்ன என்பதைத் தெளிவுபடுத்துவதற்கு அரசுக்கு என்ன கஷ்டம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிற்சங்க பிரதிநிதிகளுக்கு நம்மை விட கூடுதலாகத் தெரியும். அதுதான் கஷ்டம். நம்மைப் பொறுத்த நிலையில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். இங்கே இந்த நுகர்பொருள் வாரிபக் கழகத்திலே இருப்பது என்றால் அப்படியே இருக்கலாம். ஏனென்றால் இதனுடைய வேலைகள்

1987 ஏப்ரல் 9] [திரு. ச. இராமச்சந்திரன்]

அதிகமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கின்றன. விருப்பப்பட்டால் கூட்டுறவுத் துறை கடைக்குப் போகலாம். இதைத்தான் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே எந்தப் பாதிப்பும் கிடையாது.

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுகிற நேரத்தில் நான் 80 கோடி ரூபாய் தேவையில்லை என்று சொன்னதுபோல சொன்னார்கள். நான் தேவையில்லை என்று சொல்லவில்லை. ஒதுக்குகிற பணம் பொது மக்களுக்கு போய்ச் சேர வேண்டும் என்றுதான் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது; இப்போது வாக்கெடுப்பு.

திருவாளர்கள் சோ. மா. இராமச்சந்திரன், கோ. வீரய்யன், சி. பழனிமுத்து, எஸ். என். இராமசாமி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதிபுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி;

“மானியக் கோரிக்கை எண். 35—நுகர்பொருள் வழங்கல் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 1,54,56,05,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (10-4-1987) காலை 10.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.03 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.